கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சின்னத்தம்பிப் புலவரியற்றிய

மறைசையந்தாதி

மூலமும்,

பழைய உரையும்

இவை

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ்

தமிழ்ப்போதகாசிரியர்

S. அனவரதவிநாயகம்பிள்ளை, M.A., L.T.

அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு.

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1912

அணா 5.

முன்னுரை.

தமிழாசிரியர்மாட்டு வான்முறையாகத் தமிழ் கற்கப் புகும் மாணவர் முதலாகக் கற்கத் தருவனவாயும் அவர்களாற் கற்கப் படுவனவாயு முள்ள நூல்களுளொன்றாய மறைசையந்தாதி இலங்கைத்தீவில் யாழ்ப்பாணத்திற் றிகழ்ந்த சின்னத் தம்பிப் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. அவர் சரித்திர முதலிய வற்றை யறிதற்கு ஆதாரங்கள் இந்தியாவில் சிறிதுமில்லை. இதுவரை வெளிவந்த மறைசையந்தாதிப் பதிப்புகளும் இவ் விஷயத்தில் மௌனமே சாதித்தன. யாழ்ப்பாணத்து அ. சதாசிவம்பிள்ளை யென்பவர் எழுதி வெளிப்படுத்திய பாவலர் சரித்திரதீபகம் என்னும் நூல், தமிழ் நூல்கள் செய்தருளிய புலவர்கள் சரித்திரத்தை அகராதி முறையால் விளக்குவது, யாழ்ப்பாணத்துப் புலவர்கள் சரித்திரங்களைக் கொஞ்சம் விசேஷமாக எடுத்துரைக்கின்றது. அதிற்கண்டபடி: "யாழ்ப்பாணப் புலவருக்குள்ளே திலதம்போல் விளங்கிய இவர், நல்லூரில் இருந்தவரும், இற்றைக்கு (1886) முன்பின் ௧௮௦ வருஷங்களின் முன்னே இலங்காதிபதியாய் இருந்த சைமொன்ஸ் என்னும் உலாந்தா மன்னனாற் சேர்க்கப்பட்ட தேசவழமை என்னும் யாழ்ப்பாண நியாயப் பிரமாணத்தைப் பரிசோதனை பண்ணித் திருத்தும் பொருட்டு நியோகிக்கப்பட்ட பல பிரபுக்களுள் ஒருவருமாகிய வில்லவராய முதலியாரது புத்திரர். இப்புலவர் பாலியப் பிராயத்தே பாடும் வரம் பெற்றிருந்தார் என்று சொல்லுவர். வடகரை வித்துவான் ஒருவர் முதலியார்மேற் பிரபந்தம் ஒன்று பாடிக்கொண்டு அவர் உறைவிடந் தேடிவந்து விசாரணை செய்தபோது, தெருவிற் பிள்ளைகளோடு பாக்குக் கட்டி விளையாடிக்கொண்டு நின்ற இப்பாலியப் புலவர்:

"பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்தசெழுந் தாதிறைத்தும்
நன்பூதலத் தோர்க்கு நன்னிழலா—மின்பிரசைப்
வீசுபுகழ் நல்லூரான் வில்லவரா யன்கனக
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்"

என்று தம் பிதா வீட்டுக்குக் குறிப்புச் சொற்றனராம். இவர் பாடிய அந்தாதிகள் இரண்டுள. ஒன்று மறைசை யந்தாதி எனப் பேர்பெறும். நூறு செய்யுட்கொண்ட இது வேதாரணிய ஈசன்மேலது.

"செந்தா தியன்மணிப் பூண்புலி யூரற்குச் சேர்ந்தளித்த
சிந்தாத் தியானஞ்செய் வில்லவ ராசன் றிருப்புதல்வன்
நந்தா வளந்திகழ் நல்லைச்சின் னத்தம்பி நாவலன்சீர்
அந்தாதி மாலையை வேதாட வீசற் கணிந்தனனே"

என்றதனால் அவ் வந்தாதிக்கு இவர் ஆக்கியோன் எனல் விளங்கும். மற்றது கல்வளை அந்தாதி. இது சண்டிருப்பாயிலுள்ள கல்வளைப் பிள்ளையார் மேலது. முந்தினதில் நின்று சற்றே கருகல் கொண்டது. மாதிரிக்காய் அதிலொன்றை இவ்விடந் தருவம்.

"கல்வளை யாத விரும்புநெஞ் சேகைய ரோடுறவா
கல்வளை யார்சுனை வாயரக் காம்பல்செங் காவியின்பக்
கல்வளை யார நிலாவீச விள்ளுங் கழனிசுற்றுங்
கல்வளை யானங் குசபாச மேந்துங் கரன்புகழே'

இவ்விரண்டு அந்தாதிகளுள் மறைசை அந்தாதிக்கு உடுப்பிட்டி, ஈ. ஈ. அ. சிவசம்புப் புலவர் உரை இயற்றி அச்சிடுவித்திருக்கிறார். இந்த உரை நயப்பையும் வியப்பையும் "உதயதாரகைப்" பத்திரிகையிற் பேசி இருக்கிறோம்.

ஒருமுறை யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையிற் கணேசையர் வீட்டில் அநேக வித்துவசனர் சபைகூடி இராமாயணத்துக்கு அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயம், அவர் சொல்லமுடியாது மலைத்த ஓர் பாட்டிற்கு இளைஞராதலில் ஓர் கோணத்தில் உளுக்கார்ந்திருந்த இப்புலவர் அர்த்தஞ்சொன்ன திறமைக்காக மகாகனவானான அவ் ஐயர் பண்டாரக்குளம் என்னும் ஓர் வயலை இவர்க்கு வெகுமதி கொடுத்தனர். சின்னத்தம்பிப் புலவர் என்ற சொற்பொருட்படி சின்னப் பையலாய் இருந்தபோதே சரஸ்வதியின் கடாட்சவீட்சணம் இவருக்கு அகப்பட்டது என்றதற்குப் பின்வருங்கதை சாட்சியாகும்.

இவர் சிறுமையிலே பாடசாலைக்குச் செல்லாது கல்வியை அசட்டைசெய்து மாடுமேய்க்கும் பிள்ளைகளோடு விளையாடித் திரிபவராதலிற் தந்தையார் இவரைக் கண்டிக்க, இவர் அவர் கண்ணுக்குத் தென்படாது ஒளித்துப்போய்த். தாயாரிடம் அன்னம் வாங்கியுண்டு கட்டாக்காலிபோல் மறுபடி பாய்ந்துவிடல் வழக்கம். இப்படித் திரியும்போது ஓர் நாள் வழக்கம்போலப் பிதா இல்லாத நேரம் வீட்டுக்குவந்து போசனம் உண்டு, அவர் முதல் அடி எடுத்து எழுதிவைத்து விட்டுப்போன ஓர் அந்தாதிப் பாட்டை இறப்பி விருக்கக் கண்டு எடுத்து, அதின் ௨-ம் ௩-ம் ௪-ம் அடிகளை எழுதி வைத்துத் தன் பாட்டிற் போயினராம். பிதா வீட்டுக்குவந்து முன் தொடங்கி விட்டுப்போன பாட்டை முடிக்கும்படி ஓலையைத் தேடி எடுத்துப் பாட்டு முடிந்திருக்கக் கண்டு, இங்கே வந்துபோனது யாரென்று மனைவியிடம்கேட்க, அவள் அச்சங்கொண்டு மறைத்தும், பின் நாயகன் நெருக்கத்தால் அந்தப் பேய்ப்பையல் தான் உங்கே வந்தானென்று கூறப், பிதாமகிழ்ந்து இவரைத் தேடி அழைத்து நேசம் பாராட்ட, அப்புறம் இவர் அந்தாதி பாடி முடித்தனர் என்ப. இவரது சுற்றத்தார் நல்லூரிலும்

சண்டிருப்பாயினும் இருக்கிறார்கள். மானிப்பாய் அச்சியந்திர சாலைத் தலைவருள் ஒருவரான ஈ. ஈ. அ. சிற்றம்பலம் என்பவரும் இப்புலவர் வமிசத்தவரே.”

இச் சரித்திரக் குறிப்பில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவசம்புப் புலவர் உரையேயன்றி மதுரையம்பதி மகாவித்வானென விளங்கிய சபாபதிமுதலியார் உரையொன்றுமுண்டு. அவை அருகி வழங்குதலானும், தமிழ் கற்கும் மாணவர்க்கு உரையோடு கூடிய மறைசையந்தாதிப் பதிப்பொன்று அவசியமாயிருத்தலானும் இது பிரசுரிக்கப்பட்டது.

S. A. P.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைசையந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

அந்தமு மாதியு மில்லா மறைசையி லத்தர்தம்மேற்
செந்தமிழ் நூற்பொரு ளந்தாதி பாடச் சிலம்பிலன்னை
யிந்துன வாணுதற் சுந்தரி யம்பிகை யீன்றெடுத்த
சுந்தர வீரகத் திச்சே தகன்றாட் டுணைதுணையே.

(இதன்பொருள்.) ஆதியும் அந்தமும் இல்லா மறைசையில் அத்தர்தம்மேல் - முதலும் (நடுவும்) ஈறுமில்லாத திருமறைக்காடென்னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமான்மீது, செந்தமிழ் நூற்பொருள் அந்தாதிபாட - செந்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களிற் புகழ்ப்பொருளமைதற்குரிய வந்தாதியாகிய விதனை யான் பாடும்வண்ணம், சிலம்பில் அன்னை இந்து அன வாள் நுதல் சுந்தரி அம்பிகை ஈன்று எடுத்த - இமயமலையில் அவதரித்தருளிய உலகமாதாவும் பிறைபோலும் ஒளி பொருந்திய நுதலினையுடைய சௌந்தரியத்தையுடையாருமாகிய உமாதேவியார் பெற்றுக் கையின்கண் சீராட்டப்பெற்ற, சுந்தரவீரகத்திச் சேதகன் - அழகிய வீரகத்திச்சேதக விநாயகக்கடவுளது, துணைத்தாள் துணை - இரண்டு திருவடிகளுந் துணையாக நிற்பனவாம்.

(குறிப்புரை.) திருமறைக்காடு - வேதாரணியம். வீரகத்திச்சேதகன் - வீரக்கொலைப் பழியைப் போக்கியருளியவர். ஆதியு மந்தமுமென்றதனால் நடுவும் என வருவிக்கப்பட்டது. தம் - சாரியை. இத்தன வென்பதிற் குற்றுகரங்கெட்டது. எகாரம் - ஈற்றசை.

நூல்.

திருவா ரணங்கு மணமகன் பூசித்த செல்வர்வெள்ளைக்
கருவா ரணங்கு முறும்பண்ணை சூழ்மறைக் காடரிசை
மருவா ரணங்கு திரையாரைப் பாடுமென் வாய்க்கவிதைக்
கிருவா ரணங்குசெய் பூண்முலைப் பாமயி லென்றுணையே.

(இ-ள்.) திரு ஆர் அணங்கு மணமகன் பூசித்த செல்வர் - சீதேவிக்கும் பூதேவிக்கும் நாயகனாகிய திருமாலாற் பூசிக்கப்பெறுஞ் செல்வமுடையார், வெள்ளைக் கரு வாரணம் குமுறும் பண்ணை சூழ் மறைக்காடர் - வெண்மையாகிய சூற்சங்கங்கள் ஒலிக்கும் வயல்சூழ்ந்த திருமறைக் காடென்னுந் திருப்பதியை யுடையார், இசை மருவு ஆரணம் குதிரையாரை - பண்ணமைந்த வேதமாகிய குதிரையையுடைய இச்சிவபெருமானை, என் வாய் பாடும் கவிதைக்கு-என் வாயாற் புகழ்ந்து பாடும் இந்நூல் நிறைவேறும் பொருட்டு, இருவார் அணங்குசெய் பூண்முலைப் பாமயில் என்றுணை - பெரிய கச்சினுக்கு அழகு செய்யும் பூணினைத் தரித்த முலையினையுடைய கலைமகள் எனக்குத் துணையாக நின்றருள்கின்றனள்.

(கு-ரை.) திருவாரணங்கு என்பதில் ஆர் - பூமி. கவிதை கருவியாகுபெயர். இது சிவபெருமானைத் துதிக்குந் தமக்குக் கலைமகள் துணையாய் உடனின்று தவுமாறு செய்யுந் திருவருண் முறைமை கூறியதாம். இவ்வாறு அடியார்களுக்குக் கலைமகள் துணையாவது "ஞானவாணி வந்திறுத்தன ளன்பர்தங்காவில்" என்பது முதலியவற்றா னுணர்க. இதனைக் கலைமகள் வணக்கமெனக் கொள்ளின் அது சிறப்புப் பாயிரத்தின் பாற்பட்டுப் புறவுரையா மாதலின் நூலின் அகத்தே

கூறுதல் வழுவா மாதலானும் சிவபெருமான் மீது நூறுகவி யியற்றுக வென்னும் நியமத்தில் ஒன்று குறைபட்டு அந்தாதி யிலக்கணத்தோடு மாறுபடு மாதலானும் அக்கருத்துப் பொருந்தாமை யுணர்க. அன்றியும் "என்றுணையே" என்பதில் என் என்பதை வினாவினைக் குறிப்பாக்கி, அருளே துணையாகாத் தலைமகள் துணை என்னை? துணையன்று, எனப் பொருள் கூறுவார்க்கும் அருளின்வழியே துணையாகிய தலைமகளைத் துணையன்றெனல் உண்மையோடு மாறுபடுமாறும் உணர்க. (௧)

என்றா டலையொன்று காலனைத் தாக்கி யெழிற்கனக
மன்றா டலைச்செய்து வான்பா வைப்பெயர் மண்ணும்விண்ணுஞ்
சென்றா டலைக்கடை வாயிற் படியினுஞ் சேர்ந்துவைகு
முன்றா டலைவைப் பதுமறைக் காட்டி லுறைபரனே.

(இ-ள்.) என்று - எக்காலோ, ஆடலை ஒன்று காலனைத்தாக்கி - வலியினைப்பெற்ற இயமனை உதைத்தும், எழிற்கனகமன்று ஆடலைச் செய்து அழகிய கனகசபையிற் திருநடனம் புரிந்தும், வான்பாவைப் பெயர் மண்ணும் விண்ணுஞ் சென்றாள் - மேன்மையாகிய பாவையாரென்னுந் திருநாமம் மண்ணுலகும் விண்ணுலகுஞ் செல்லும்வண்ணம் வாழ்ந்தவாறு, தலைக்கடை வாயிற் படியினும் சேர்ந்துவைகும் - திருமாளிகை வாயிற்படிக்கண் (சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குத் தூதாகச் சென்றருளிப்) பொருந்தியுமுன்ன, உன்தாள் தலைவைப்பது மறைக்காட்டில் உறைபரனே - உமது திருவடிகளை என்றலைமேல் வைத்தருளுவது திருமறைக் காட்டில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே!

(கு-ரை.) உமது திருவடிகளை என்றலைமேல் வைத்தருளுவது எக்காலோவெனக் கூட்டுக. தலைக்கடை - ஈருருபினைத்தபெயர், மாளிகையென்பது பொருளாம். (௨)

பரமாம் பாலினைச் செம்பவ ளக்கொடி பங்கர்சுரும்
பரமாம் பானை யெரித்தார் மறைசைப் பதிபர்வரிப்
பிரமாம் பாடிப் பொற்கொன்றைத் தாமமாப் பேசுதியோர்
தரமாம் பாவிநெஞ்சே சனியை யாங்கருந் தாதினுக்கே.

(இ-ள்.) பரமர் - மேலாயவர், அம்பாலிகைச் செம்பவளக்கொடி பங்கர் - அழகிய அதரம் செவ்விய பவளம்போன்ற பூங்கொடியை யொத்த உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடையார், சுரும்பர் அமர் அம்பாலை எரித்தார் - வண்டுகள் பொருந்துகின்ற (மலராகிய) அம்பினை யுடைய மன்மதனை எரித்தவர், மறைசைப்பதியார் - திருமறைக் காட்டினையுடையார், வரிப்பிரமரம்பாடிய பொற்கொன்றைத்தாமரை-வரி களையுடைய வண்டுகளிசை பாடப்பெற்ற பொன்வண்ணக் கொன் றைப் பூமாலையினையுடைய இச் சிவபெருமானை, பேசுதி ஓர்தரம் பாவிநெஞ்சே வினையாம் கருந்தாதினுக்கு அரம் ஓர்தரமேனுஞ் சிந் திப்பாயாக பாவத்தால் நிறையப்பெற்ற மனமே உனது தீவினையா கிய கடியவிரும்பை அராவி அழிப்பதற்கு அதுவே யரமாகும்.

(கு-ள்.) சுரும்பரமரம்பு என்பதற்குச் சுரும்பாகிய நாணின்கட் பொருந்திய மலரம்பெனினுமாம். பேசுதி என்பது மனத்தின் தொழி லாதலாற் சிந்திப்பாயாக வென்னப்பட்டது. வாக்காகிய கருவியால் மனமே பேசுதியெனினு மிழுக்காது. (௪)

கருந்தாதை யன்ன கயவர்தம் மீதிற் கவிதைசொல்லி
வருந்தலு மையாகனன் வேதா ரணியன்வை வேற்குகனைத்
தருந்தாதை தெய்வ மணங்கமழ் சேவடித் தாமரைமேற் [பே.
பொருந்தாமை யேகினை யில்லாவென் சித்தப் பொறிச்சுரும்

(இ-ள்.) கருந்தாதை அன்ன கயவர் தம்மீதில் - இரும்பைப்போ லுங் கடினசித்தமுடைய கீழோர்பேரில், கவிதை சொல்லி வருந்தாது- யானுங் கவிதைகள் பாடிவருந்தாமல், ஐ ஆகனன் - ஐந்து திருமுகங்களை யுடையாரும், வேதாரணியன் - திருமறைக்காட்டீசரும், வை வேல் குகனைத் தரும் தாதை-கூரியவேலைத் தரித்த முருகக்கடவுளைப்பெற்ற பிதாவுமாகிய சிவபெருமானது, தெய்வ மணம் கமழ்சே அடித் தாமரை மேல் - திவ்விய வாசனை கமழும் திருவடியாகிய செந்தாமரைமலர்க ளிடத்து, என் சித்த நினைவு இல்லாப் பொறிச் சுரும்பு - என் மன

மாகிய் வறிவில்லாத பொறிகளையுடைய வண்டானது. ஐயோ பொருந் தாது - ஐயோ வீழ்கின்றதில்லை.

(கு-ரை.) பொறி - புள்ளி, இந்திரியம். வண்டுகள் தாமரைமல ரிற் றேனுண்ணச் செல்லுமாறுபோல வாழ்வினையினாலே என் மனஞ் சிவபெருமான் றிருவடிகளில் ஆநந்த நுகர்ச்சியின்பொருட்டுச் செல் கின்றதில்லை என்பதாம். (௪)

சுரும்பா ரளைக்கிசை தாமரை யோவிடந் தொல்புவியோ
கரும்பா வைக்க ணியலே தோவிருட் காலமுல்லை
யரும்பா வைப்பயி லும்வா ணகையல்கு லன்னமென்ன
வரும்பா வைக்கு நடந்தார் மறைசை வரையிறையே.

(இ-ள்.) கரும்பாவைக்கண், இயல் எது - கரிய கடல்போலுங் கண்ணினையுடைய தலைவியின் இயல் யாது?, இடம் சுரும்பர் அளை க்கு இசை தாமரையோ தொல்புவியோ - (அவன் வாழும்) இடம் வண்டினது கூட்டந் தேனுண்ணுதற்கமைந்த தாமரைமலரோ? அல் லது பழைய பூமியோ? (யாது?), இருட் காலம் தூது - இருளை யுடைய இராக்காலத்து (ச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு)த் தூதாக, முல்லை அரும்பு அரவைப்பயிலும் வாணகை அல்குல் அன்னமென்ன வரும் பாவைக்கு நடந்தார் - முல்லையரும்பினையும் பாம்பின் படத் தினையும் போன்ற ஒளிபொருந்திய பல்லையும் நிதம்பத்தையு முடைமையு முடைய அன்னம்போ லுலாவும் பரவையாரிடத்துச் சென்றருளிய சிவபிரானது, மறைசைவரை இறையே - திருமறைக்காட்டு மலையி னிடத்தே வசிக்குந் தலைவனே

(கு-ரை) இயல் - இலக்கணம். கரும்பாவைக்கண் அன்மொழித் தொகை. அரும்பரவைப்பயிலும் வாணகையல்குல் நிரனிறைப்பொரு ள்கோள். "தாமரையோபெருந் தொல்புவியோ" எனப் பாடமாயின் சாத்தன் இவ்வூர் என்பதற்குச் சாத்தன் வாழுமிடம் இவ்வூரென்றாற் போலத் தாமரையோ புவியோ வாழுமிடம் எனப்பொருளுரைத்துக்

கொள்க. இது தலைவனிடத்துப் பாங்கன் தலைவியின் இயல்பிடங் கேட்டல் ஆம். (௬)

வரைச்சங் கரிக்கு மணவாளர் கூடல் வளர்ந்திடுமூ
வுரைச்சங் கரிக்கு வணங்குசூழ் மறைசையி லுத்தமநா
தரைச்சங் கரிக்கு விடப்பாணி சக்கரத் தானை தொட்ட
திரைச்சங் கரிக்குந் தெரியாப் பதநிழல் சேர்மின்களே.

(இ-ள்.) வரைச்சங்கரிக்கு மணவாளர் - இமயமலையில் அவதரித்த உமாதேவியாருக்கு நாயகர், கூடல்வளர்ந்திடு மூவுரைச்சங்கர் - மதுரையில் வளர்ந்தோங்கிய முத்தமிழ்ச் சங்கத்தி லமர்ந்தவர், இக்குவணஞ்சூழ் மறைசையில் உத்தமநாதர் - கருப்பஞ் சோலைசூழ்ந்த திருமறைக்காட்டிலிருக்கும் மேலாகியதலைவர், கரிக்கு ஐச்சம் விடப் பாணி சக்கரத் தானைதொட்ட-(தன்னையழைத்த)யானைக்கு அச்சம் நீங்க (மடு)நீரினுள்ளே சக்கரப்படையையேவிய, திரைச்சங்கு அரிக்கும் தெரியாப் பதநிழல் சேர்மின்களே - கடலிற்றோன்றிய சங்கத்தையுடைய திருமாலுக்கும் அறிதற்கரிய அவரது திருவடிநீழலிற் சென்றடைவீர்களாக.

(கு-ரை.) ௩-ம் அடியில் அச்சம் ஐச்சமெனப் போலியாயிற்று. ()

மின்னஞ்சு கங்கைச் சடாதரன் சத்த விடங்கன் றிரை
வன்னஞ் சுகந்தவன் மாமறைக் காடற்கு மாதோ ரிராப்
பன்னஞ் சுகமென வேள்காம காண்டப் பகழியினு
மின்னஞ் சுகமில்லை யென்றத்தை யோது மிளந்தத்தையே.

(இ-ள்.) மின் அஞ்சு கங்கைச்சடாதரன் - மின்னலு மஞ்சு மொளியினையுடைய சடையிற் கங்கையையுடையார், சத்தவிடங்கன் - சத்த விடங்க மூர்த்தமாயுள்ளார், திரைவல் நஞ்சு உகந்தவன் - கடலிற்றோன்றிய வலியவிடத்தினை விரும்பியுண்டருளினோர், மாமறைக் காடற்கு - பெருமைபொருந்திய திருமறைக்காட்டினையுடையார் இவர்க்கு, மாது ஓர் இராப் பன்னஞ்சு உகம் என - உம்மை விரும்பிய மாதிற்கு ஒரு இராவே பதினைந்து யுகமென்று சொல்லும்படி, வேள் காமகாண்

டப புகழியினால் - மன்மதனது வில்லிற் றொடுக்கு மலர் அம்பால், இன்னும் சுகம் இல்லை என்றத்தை இளந்தத்தையே ஓதும் - (வருந்தி) இன்னமுஞ் சுகமடைந்திலளென்று மிதனை இளமைபொருந்திய கிளிகளே (போய்ச்) சொல்லுவீர்களாக.

(கு-ரை.) காமகாண்டம் - மன்மதன்சிலை. இது கிள்ளைவிடுதூது. (எ)

தத்தலை வேலையன் காணாத வேதத் தனிவனத்து
முத்தலை வேலையன் வெற்பினம் மாது முளரியடி,
யத்தலை வேலையல் முட்சொரி பாலை யருஞ்சுரத்து
வைத்தலை வேலையன் பாலென்னை நாடி வரவெண்ணுமே.

(இ-ள்.) தத்து அலைவேலையன் காணாத - மோதுகின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலையுடைய திருமாலும் காண்டற்கரிய, வேதத் தனிவனத்து முத்தலைவேல் ஐயன்வெற்பின் - ஒப்பற்ற திருமறைக்காட்டி லிருக்கின்ற மூன்றுதலையையுடைய *சூலாயுதத்தைத் தரித்த ஈசரது மலையினிடத்தே, நம் மாது-நம்முடையபெண்ணானவள், முளரி அடிவேல் அத்தலை ஐயல்முட்சொரி பாலை அருஞ்சுரத்து வைத்து அலைவேலை - தாமரைமலர்போன்ற (மெல்லிய) வடிகளை வேலாமரங்கள் அவ்விடங்களிலும் அயலிடங்களிலும் முள்ளினைச் சொரிகின்ற பாலைநிலத்திலே காட்டுவழியில்வைத்து அலையும்போது, அன்பால் என்னை நாடிவர எண்ணுமே*- அன்பினாலே என்னைநினைத்து என்னிடம்வர எண்ணுவாளோ.

(கு-ரை.) இது உடன்போக்கில் நற்றாய்வருந்தல். அயல் ஐயலெனப போலியாயிற்று (அ)

வரபா சங்கர வேதா ரண்ய மடங்கலுஞ்சுஞ
சரப சங்கா ளம்பொதி வாய்விழித் தையல்பாங்கி,
[illegible]பா [illegible]க ரஞ்போ லொளியி னுணிகிசழம
[illegible]பா [illegible]கர வாரம னர்வரும் போகக்கிலோ

(இ-ள்.) வா - வாத்தைக்கொடுப்பவரே, பர - மேலானவரே, சகரா - சுகத்தைச்* செய்பவரே, வேதாரணிய - திருமறைகாட்டை யுடையவரே, முடங்கல் அஞ்சும் சரப - நாசிங்கமானது அஞ்சி யழிதற் குக் காரணமாகிய சரபவடிவங் கொண்டவரே, ரசம் கரளம்பொதிவாய் விழித்தையல் பங்கின் அர-அமிர்தமும் விடமும் (முறையே) பொருந் திய வாயையுங் கண்ணையுமுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சங்காரகருத்தரே, பரசு அங்க - துதிக்கப்பெற்ற என்பினைத்தரித்தவ ரே, ரவிபோல் ஒளியின் அணிதிகழும்புர - சூரியனைப்போல ஒளியி னாலே அழகுவிளங்குந் திருமேனியை யுடையவரே, பரசு அம்கர - மழுவாயுதத்தை அழகிய கரத்திலுடையவரே, நமனூர்வரும் போதத்தில் வா - யமன்வருங்காலத்து (அடியேனை யாண்டுகொள்ளுமாறு) வந்தரு ளுவீராக.

(கு-ரை.) போதத்தில் அத்தச்சாரியை. (௯)

போதவ னத்த நவிராழி விற்கதை பூட்டுசிலை
மாதவ னத்தன் மறுதிக்கெட் டாத வாதனங்கி
யாதவ னத்த நகுமதி மூன்றுகண் ணன்பொறியார்
வேத வனத்தன் பதம்பேணிற் பாச விலங்கறுமே.

(இ-ள்.) போதவன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனுக்கும், நத் தம் நவிர் ஆழிவிற்கதை பூட்டு சிலைமாதவன் - சங்கையும் வாளையும் சக்கரத்தையும் ஒளிபொருந்திய தண்டையும் நாண்பூட்டும் வில்லையுந் தரித்த திருமாலுக்கும், அத்தன் - பிதாவாயுள்ளார், மறுதிக்கு எட்டாத வாதன் - மனமுதலியவற்றிற்கு அகோசரமாயுள்ள வாதர், அங்கி ஆத வன் நத்தம் நகுமதிமூன்று கண்ணன்-அக்கினியும் சூரியனும் இரவில் விளங்கும் சந்திரனுமாகிய மூன்றையும் மூன்று கண்ணாக உடையார், பொறி ஆர் வேதவனத்தன் பதம்பேணிற் பாசவிலங்கு அறுமே - இல க்குமி வசிக்கப்பெற்ற திருமறைக்காட்டீசர் இவரது திருவடிகளை வண ங்கிற் பாசமாகிய விலங்கு ஒழியும்.

விலங்க லரிக்குலஞ் சூழ்மறைக் காடன் விரிந்ததுழா
யலங்க லரிக்கரு மாரூரி லோர்புற் றமர்ந்திருக்கு
மிலங்க லரிக்கட் களக்கறை யானைச்சற் றெண்ணுநெஞ்சே
கலங்க லரிக்குநந் தீவினை யான கருங்கலையே.

(இ-ள்.) விலங்கல் அரிகுலம் சூழ் மறைக்காடன் - குன்றுகளிற் சிங்கங்கள் சூழப்பெற்ற திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியவராய், விரிந்த துழாய் அலங்கல் அரிக்கு அரும் ஆரூரில் ஓர் புற்று அமர்ந்து இருக்கும் - மலர்ந்த துளசிமாலையையுடைய திருமாலுக்கும் அறிவரிய திருவாரூரில் ஓர் புற்றிடங்கொண்டருளிய, இலங்கு அலரிக் கண் களக்கறையானை - விளங்குகின்ற சூரியனாகிய கண்ணையும் கண்டத்தில் விடக்கறையினையு முடையாரை, சற்று எண்ணு நெஞ்சே கலங்கல் - சிறிது சிந்திப்பாயாக மனமே கலக்கமுறாதே, நம் தீவினை யான கருஞ்சிலை அரிக்கும் - அவர் நமது தீவினையாகிய பெரிய மலையினையும் பொடியாக்குவர்.

(கு-ரை.) அலரி - சூரியன், கண்வரி. இதில் ஆரூரில் ஓர் புற்றி லிருக்கும் வரிபொருந்திய கண்ணையுடைய கள்ளக் கறையானைச் சற்றெண்ணு அது நந்தீவினையாகிய கரிய ஆடையினை அரிக்கும் எனத் தொனிப்பொருள் படுமாறுங்காண்க. (கக)

கருங்கலை மானும்மென் சித்தா சனம்புகுங் கண்ணுதலோ
னருங்கலை மானுறை வேதா ரணிய னணிவரைமேல்
மருங்கலை மாறுநிக் கண்முலை யிருங்கள் வார்தடங்கண்
பொருங்கலை மானென்று வந்தவண் டாகிற் புகன்றிடுமே.

(இ-ள்.) கருங்கலை மானும் என் சித்த ஆசனம் புகும் கண்ணுதலோன - கருங்கல்லைப்போலும் திண்ணிய என்னிதயமாகிய ஆசனத்திலுமெழுந்தருள்கின்ற நெற்றிக்கண்ணினை யுடையார், அருங்கலை மான் உறை வேதாரணியன் - அரிய கலைமகள்வாழுந் திருமறைக்காட்டீசர், அணிவரைமேல் - அவரது அழகிய மலையினிடத்தே, மருந்து

அலைமாறு திக்கண் முலையீர் - இடையினைத் தளரச்செய்யும் கரிய குங்குமம்பொருந்திய முலையினையுடையீர், உங்கள்வார்தடங்கண் பொரும் கலைமான் ஒன்று வந்தது உண்டாகில் புகன்றிடும் ஏ - உங்களுடைய நீண்ட கண்களையொத்த கலைமான் ஒன்று இங்கு வந்ததுண்டெனிற் சொல்லுவீராக

(து-ரை.) இது கலைமான் வினாதல். (கஉ)

புகரானை யீரு முரியானை வெண்பொருப் பானையெண்ணம்
பகரானை மேய்த்துவெண் பற்றானை யாற்கைப் பகட்டைக்கவ்வி
யகாரானை யச்சுட ராழிதொட் டாற்கரி யானைமறை
நகரானை யன்றிச் சொலாதிறைஞ் சாதென்ற னாச்சிரமே.

(இ-ள்.) புகர் ஆனை ஈரும் உரியானை - புள்ளிகள்பொருந்திய யானையை உரித்ததோலினையுடையாரை, வெண்பொருப்பானை-வெள்ளிய கயிலைமலையுடையாரை, எண் அம்பகர் - எட்டுக்கண்ணினையுடைய பிரமனுக்கும், ஆனை மேய்த்து வெண்பல் தானையால் கைப்பகட்டைக் கவ்விய காரானையச் சுடர் ஆழிதொட்டாற்கு அரியானை-பசுவினைமேய்த்து வெண்பல்லாகிய படையினாலே துதிக்கையினையுடைய யானையைப் பற்றிய முதலையானது மடியும்படி விளங்குகின்ற சக்கராயுதத்தை விடுத்த திருமாலுக்கும் அரியவரை, மறைநகரானை - திருமறைக்காட்டையுடையாரை, அன்றி-அல்லது (மற்றொரு கடவுளை), என்றன் நாச்சொல்லாது சிரம் இறைஞ்சாது-என் நாத் துதியாது சிரம் வணங்காது. (கங)

சிரவா விந்தம் புனைமறைக் காடர்திரி சூலங்கொண்டு
கரவா விந்தம் பணித்தோன் மலைத்தென்றற் கன்றுயிர்க்க
வரவா ரிந்த மடநடைக் கோமள வஞ்சியிரு
ளிரவா விந்த மெனக்கிடந் தாள்பின்னை யென்செய்வளே

(இ-ள்.) அரவு இந்து அம் புனை சிர - பாம்பையும் சந்திரனையும் கங்கையையும் தரித்த முடியினையுடையவரே, திரிசூலங் கொண்டு

மூத்தலைச் சூலந்தாங்கிய கையையுடையவரே, வரவிந்தம் பணித்தோன் மலைத்தென்றற்கன்று உயிர் கவரவா - மேலாகிய விந்தமலையைத் தாழ்த்திய அகத்தியமுனிவரது பொதியமலையிற்றோன்றும் இளந் தென்றற்காற்று உயிரைப் பற்றவருதலினாலே, இந்த மடநடைக் கோமள வஞ்சி - இந்த இள நடையினையும் அழகினையுமுடைய கொடி போன்ற பெண், இருள் இரவு அரவிந்தம் எனக் கிடந்தாள் பின்னை என் செய்வள் - இருளோடுகூடிய இரவில் தாமரைமலர் பொலிவழிந்திருக்கு மாறு பொலி வழிந்திருந்தனள் பின் யாது செய்வள்.

(து-ரை.) இது தலைவி வருத்த முரைத்தல். (௧௪)

செய்யரைக் கோடிமை மாவுரி யாரைச் செழுங்கனன்மான்
கையரைக் கோடி புனமறைக் காடரைக் கண்ணிற்கண்டாற்
பையரைக் கோடியின் னார்மய லால்வரும் பாவமெல்லா
மையரைக் கோடி யருந்தக ளாக மதிசிக்கமே.

(இ-ள்.) செய்யரை - சிவந்த வடிவுடையாரை, கோடு இயை மாவுரியாரை - கொம்புபொருந்திய யானைத் தோலுடையாரை, செழுங்கனல் மான்கையரை - சுவாலிக்கும் அக்கினியையும் மானையும் ஏந்திய கையினையுடையாரை, கோடி புனமறைக்காடரை - கோடி தீர்த்தத்தைப் பொருந்திய திருமறைக்காட்டீசரை, கண்ணிற் கண்டால் - கண்களால் தரிசனம் பண்ணப்பெற்றால், பை அரைக்கோடி மின்னார் மயலால் வரும் பாவம் எல்லாம் - பாம்பினது படத்தையொத்த நிதம்பத்தின்மீது ஆடையையுடைய மகளிரது காமமயக்கத்தால் வரும் பாவமெல்லாம், ஐ அரைக்கோடி அருந்துகள் ஆகும் சித்தமே அறி-இரண்டரைக்கோடி அரியதுகளாய் ஒழிவதாமென்று மனமே அறிவாயாக.

(து-ரை.) நிதம்பத்தை அரை என்றது தகுதிவழக்கு. (௧௫)

சித்திர வன்னிக ருங்கரங்கை பங்கர்செற றார்புரமூண
றத்திர வன்னிக் கருணைகை யார்க்கிட மதமறான்

மித்திர வன்னியும் பூவையுங் கேட்டு வியந்துரைக்கும
பத்திர வன்னி மரஞ்சேர் மறைசைப் பதியகமே.

(இ-ள்.) சித்திரவல் ங்கரும் கொங்கைபங்கர் - அழகிய சூதாடு கருவியை யொத்த தனத்தினையுடைய உமாதேவியாரைப் பாதித் திருமேனியி லுடையவராகிய, செற்றார்புரம் மூன்று அத்திரவன்னிக்கு அருள்நகையார் - பகைவராது திரிபுரத்தைத் தமது அம்பின் முனையாகிய அக்கினிகொள்ளும்படி செய்தருளிய நகையினையுடைய சிவபெருமானுக்கு, இடம் - இடமாவது, ஆகமநூல் மித்திரவன்னியும் பூவையும் கேட்டு வியந்து உரைக்கும் - சிவாகமநூல்களை நட்பினையுடைய கிளிகளும் நாகண வாய்ப்புட்களும் (பெரியோர்கள் சொல்லக்) கேட்டதிசயித்துத் தாமும் சொல்லப்பெற்ற, பத்திரவன்னி மரஞ்சேர் மறைசைப்பதி அகமே - இலைகளையுடைய வன்னிவிருட்சங்கள் சூழப்பெற்ற திருமறைக் காடென்னும் திருப்பதியாகிய தானமேயாம்.

(கு-ரை.) சித்திரவன்னி கருங்கொங்கை அன்மொழித்தொகை. அகமே என்பதை மனமே என விளியாக்கினுமாம். (௧௦)

பதிகம் பரிக்குங் குழன்மாத ராயப் பாவையுள்ளே
வதிகம் பரிக்கு நிகர்விழி யாய்மலை மாதுசங்கா
ளிதிகம் பரிக்கு மணியாக மீந்தரு ளீசர்முத்தம்
பொதிகம் பரிக்குந் திரைவேலை வேத புரிவரைக்கே.

(இ-ள்.) பதிகம் பரிக்கும் குழல்மாதர் ஆயப் பாவை யுள்ளே - பாசியைப்போலும் கூந்தலைத் தாங்கிய மாதர்கள் பரந்த இனமாகிய ஆயத்தினுள்ளே, வதிக அம்பு அரிக்கு நிகர்விழியாய் - போய்ப் பொருந்துவாயாக அம்பினையும் வண்டினையு மொத்த கண்ணினை யுடையாய், மலைமாது சங்காளி திகம்பரிக்கு - மலைமகளும் சங்காளியும் திகம்பரியுமாகிய தேவியாருக்கு, மணி ஆகம் ஈந்தருள் ஈசர் - அழகிய திருமேனியிற் பாதியைக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானது, முத்தம் பொதிகம்பு அரிக்குந்திரை வேலை வேதபுரி வரைக்கு ஏ - முத்துக்கள் நிறை

ந்த சங்கினை யரிக்கப்பெற்ற அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டின் வரையினிடத்தே.

(கு-ரை.) வரையினிடத்தே ஆயத்தான் வதிவாயாக எனமுடிக்க. வதிக என்பதின் அகரந் தொகுக்கப்பட்டது. வரைக்கு வேற்றுமை மயக்கம். இது ஆயத்துய்த்தல். (௧எ)

புரியா ரநந்த னறியாப் பதம்பெறப் பொற்கயிலைப்
பெரியா ரனந்தனை வென்னடை பாகர் பிறப்பினிலங்
குரியா ரனந்த வளமறைக் காட்டைக் குறித்திருந்து
மரியா ரனந்தன் சிரமேற் புவித்தல மானவரே.

(இ-ள்.) புரி ஆர் அம் நந்தன் அறியாப்பதம்பெற - புரி பொருந்திய அழகிய சங்கினையேந்திய திருமாலும் அறிதற்கரிய திருவடியை அடையும்பொருட்டு, பொற்கயிலைப் பெரியார் - அழகிய கயிலாயத்திலெழுந்தருளிய பெரியோரும், அனந்தனை வெல் நடைபாகர் - அன்னநடையினைவென்ற நடையினையுடைய தேவியாரைப் பாகத்திலுடையவரும், பிறப்பினில் அங்குரியார் - பிறப்பினிற் றோன்றாதவருமாகிய சிவபிரானது, அனந்தவளமறைக் காட்டைக்குறித்திருந்து மரியார் - பல வளங் கொழிக்குந் திருமறைக்காட்டைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்து இறவாதவர்கள், அனந்தன் சிரமேற் புவித்தல மானவரோ - ஆதிசேடன் முடிமேற்சுமக்கும் இப்பூமியில் (அறிவினிற் சிறந்த) மனிதராவரோ?

(கு-ரை.) அனந்தனை வென்னடை அன்மொழித்தொகை. (௧அ)

மானத் தாக்கரந் தைப்பட வீர்ந்துரி வாங்கினர்கற்
றூனத் தரக்க ரசுட்கி லூன்றிய தாளர்குடப்
பானத் தரக்கர விந்தத்தின் மேற்றுயில் பண்ணைமறைக்
கானக் கரக்கரி மைந்தனர் வீர்வினைக் கட்டறுமே.

(இ-ள்.) மானத் தாக்கு அரந்தைப்பட ஈர்ந்து உரி வாங்கினர் வலிய யானையை துன்பமடையப் பிளந்து தோலையுரித்தவரும், [illegible]

யாகக்கொண்டவர், கல் தானத்து அரக்கர் அரசு உட்க ஊன்றியதாளா-கைலைமலையினிடத்தே (இடுக்கிற்பட்டு) அரக்கருக்கு அரசனாகிய இராவணன் வருந்துமாறு பெருவிரலாலூன்றிய திருவடியையுடையார், குடப்பால நத்து அரக்கு அரவிந்தத்தின்மேல் துயில்பண்ணை மறைக்கானத்தார் - குடம்போன்ற வெண்மையான சங்கங்கள் சிவப்பாகிய தாமரைமலர்மேற் றுயிலுகின்ற வயல் சூழ்ந்த திருமறைக்காடீசர், அக்கரம் ஐந்து உணர்வீர் வினைக்கட்டு அறும் எ - அவரது பஞ்சாக்கரத்தினைச் சிந்திப்பீராக அதனாற் கன்மபந்தம் ஒழியும்.

(கு-ரை) பிள, இழு என்னும் பொருட்குப் பொதுவாய ஈர் என்னும் பகுதி, பிளந்து எனப் பொருள்படுங்கால் ஈர்ந்து எனவும் இழுத்து எனப் பொருள்படுங்கால் ஈர்த்து எனவும் வழங்கும். (கக)

அறுத்தவித் தாரச் சமைத்தபிள் ளைக்குகந் தார்பொதியக்
குறுத்தவித் தாரமுனிக் கருள் கோலக் குழகரராப்
பொறுத்தவித் தாரணி யேத்தா ரணபுரம் போந்துகரு
வறுத்தவித் தாக்கும தல்லாது வேறு மருந்தில்லையே.

(இ-ள்) அறுத்து அவித்து ஆரச்சமைத்த பிள்ளைக்கு உகந்தார் - அரிந்து வெவ்வைத்து(ச்சமை) நிரம்பப் பாகஞ்செய்த சிறுத்தொண்டனாயனாருடைய பிள்ளைக்கறிக்கு விருப்பங்கொண்டவர், பொதியக் குறுத்த வித்தாரமுனிக்கு அருள் கோலக் குழகர் - பொதியமலையில் வதிகின்ற வடிவிற்குறியராயினும் அறிவின் மிகப் பெரியராய அகத்தியமாமுனிவருக்குத் திருமணக்கோலத்தைக் காட்டியருளிய அழகர், அவரது அராப்பொறுத்த இத்தாரணி ஏத்து ஆரணபுரம் போந்து - ஆதிசேடன் றாங்கும் இவ்வுலகம் துதிக்கப்பெற்ற திருமறைக்காடென்னும் திருப்பதியைச் சேர்தலால், கருவறுத்த வித்து ஆக்கும் - பிறவியை வறுத்த விதைபோல இனித் தோன்றாவண்ணம் ஆக்குமின் அது அல்லாது வேறு மருந்தில்லை எ - அவ்வாறு செய்வதன்றி அப் பிறவிநோய் தீர்த்தற்கு வேறு மருந்தில்லை.

மருக்கா வீரநின் னொதியைக்கா ரென்று மஞ்ஞையெல்லா
முருக்கா வீர வயில்விழி யாய்நட முற்றனவைந்
திருக்கர வீரகத் திச்சே தகன்றந்தை சீர்மறைசை
யெருக்கர வீர மதிவேணி வெற்பி லெழிலியன்றே.

(இ-ள்.) உருக்கு அர வீர அயில் விழியாய் - உருக்கத்தினையும் வீரம்பொருந்திய வேலையுமொத்த கண்ணினையுடையாய், மருக் கா வீரம் நின் ஒதியைக்கார் என்று - வாசனைபொருந்திய அலரி மலரைச் சூடிய உனது கூந்தலை மேகமெனக் கருதி, மஞ்ஞை எல்லாம் நடமுற்றன - மயில்களெல்லாம் ஆடாநின்றன, ஐந்திருக்கர வீரகத்திச்சேதகன் தந்தை - ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய வீரகத்திச்சேதக விநாயகரின் தந்தையாகிய, சீர் மறைசை எருக்கு அரவு ஈர மதி வேணி வெற்பில் - சிறப்பினையுடைய திருமறைக்காட்டில் வீற்றிருக்கும் எருக்க மலரினையும் பாம்பினையும் குளிர்ந்த சந்திரனையுஞ் சடையிற் றரித்த சிவபெருமானது மலையினிடத்தே, எழிலி அன்று - ஆதலால் இது கார்ப்பருவம் அன்று.

(கு-ரை.) மலையினிடத்தே நடமுற்றனவெனக் கூட்டுக. எருக்கரவீர மதிவேணி அன்மொழித்தொகை. எழிலி ஆகுபெயர். இது காலம் மறைத்துரைத்தல். (உக)

அன்றாலி னாட்டந் துயின்றோ னிகரண்ணலே திருமான்
பொன்றாலி நாட்டநஞ் சுண்டார் மறைசைப் பொருப்பகத்தி
லொன்றாலி நாட்டவழ் கார்போலும் வார்குழ லொண்டொடி
குன்றாலி நாட்டவர் கொள்ளா ருனது குளிர்முத்தமே. [பூா

(இ-ள்.) அன்று ஆலின் நாட்டம் துயின்றோன் நிகர் அண்ணலே - பூர்வத்தில் வடவாலிலையிற் கண்வளர்ந்த திருமாலையொத்த தலைவரே, திருமான் பொன் தாலி நாட்டம் நஞ்சு உண்டார் - இலக்குமியினது பொற்றாலி அறாது நிலைபெறும் வண்ணம் விடமுண்டருளிய சிவபிரானது, மறைசைப்பொருப்பகத்தில் - திருமறைக்காட்டிலுள்ள மலையினிடத்தே, ஆலி

நின்றாளன் தவழ்போலும் வார் குழல் ஒண்தொடி ஊர் குன்று ஆல் - மழையினைப் பொருந்திய (கார்) காலத்துத்தவழும் மேகம்போன்ற நீண்ட கூந்தலையும் ஒளி பொருந்திய வளையினையு முடைய தலைவியி னது ஊர் குறிஞ்சியாதலால், உனது குளிர் முத்தம் எ இ நாட்டவர் கொள்ளார் - கையுறையாகக் கொடுக்கும் உமது குளிர்ந்த முத்துமாலை யை இந்த நாட்டார் அணியாகக்கொள்ளமாட்டார்.

(கு-ரை.) இது கையுறை மறுத்தல். (உஉ)

முத்திரு மாதங்க வார்முலை பாகா முதுமறைசை
மெய்த்திரு மாதங்க மாற்கரி யானை விளம்புகிலீர்
பத்திரு மாதங் கருவயி னூறிய பாழுடம்பை
வைத்திரு மாதங்கத் தென்றிசைக் கூற்று வருங்கடைக்கே.

(இ-ள்.) முத்து மாதங்க வார் இருமுலைப்பாகர் - முத்து வடத்தி னையும் சிறந்த தங்கத்தாளியன்ற கச்சினையுமணிந்த இரண்டு தனங் களையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடையவராகிய, முதுமறை சைத் திருமாது அங்கமாற்கு அரியாரை மெய்விளம்புகிலீர் - பழைய திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற இலக்குமியை மார்பினிட த்து வைத்துள்ள திருமாலுக்குங் காண்டற்கரிய வீசனை உண்மையா கத் துதிக்கின்றீரில்லை, இரு பத்துமாதம் கருவயின் ஊறிய பாழ் உடம்பை வைத்திரும் - இரண்டுமாதம் பிதாவின் கருப்பத்திலும் பத் துமாதம் மாதாவின் கருப்பத்திலும் ஊறி உற்பவித்த பாழாகிய இவ் வுடம்பினை வைத்துக்கொண்டிருங்கள், ஆதங்கத் தென்றிசைக் கூற்று கடைக்கு எ வரும் - கொல்லுதலாலே துன்பத்தை விளைக்கும் தென் றிசைக்குரிய இயமன் இறுதிக்காலத்து வருவன்.

(கு-ரை.) மாதங்கம் யானைக்கோடெனக்கொண்டு முலைக்குவமை யாக்கினும் பொருந்தும். (உ௩)

வருகா நாக மகவான் பதமும் வனசப்பிரான்
பொருகா வைகுந் தனர்தான் பதமும் புகினின்பங்கா

முருகன் நாகர் பணிமா முகத்தன் மூவர் தமிழ்க்
குருகர னமருநாகக் குழை யாற்பணி யொண்டவர்க்கே.

(இ-ள்.) வருங்காநாக மகவான்பதமும் - முன்னசைந்து வருகின்ற துதிக்கை பொருந்திய ஐராவதத்தையுடைய இந்திரனது பதமும், வனசப்பிரான் பொருகான் ஆகம் பிளந்தான் பதமும் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனும் யுத்தஞ்செய்த கரனென்னு மரக்கனது மார்பைப் பிளந்த திருமாலும் ஆகிய இவர்களது பதங்களும், புகலின் மிக்கோ - சொல்லுமிடத்து உயர்ந்தனவாமோ, முருகர் அம் நாகர் பணி மாமுகர் அத்தன் - முருகக் கடவுளுக்கும் அழகிய தேவர்கள் பணியப்பெற்ற யானைமுகக் கடவுளுக்கும் பிதா, மூவர்தமிழ்க்கு உருகு அரன் - மூவர் சுவாமிகள் பாடிய தமிழ் வேதத்தின்பொருட்டுத் திருவுளங் களிக்கின்ற அரனார், அமரும் நாகு குழையான் - செவியிற்றரிக்கும் சங்கக்குழையார், இச்சிவபெருமானை, பணி ஒண்தவர்க்கு ஏ - பணிகின்ற ஒளி பொருந்திய தவத்தினை யுடையார்க்கு.

(கு-ரை.) தவத்தினையுடையார்க் குயர்ந்தனவாமோ வெனக்கூட்டுக. மிக்கவோ என்பதின் அகரந் தொகுக்கப்பட்டு மிக்கோ வென்றாயிற்று. மூவர் தமிழாகிய தேவாரத் திருமறைக்கும் தெய்வத் திருமறைக்கும் அபேதமா மாதலால், திருமறைக் காடனென்பார் "மூவர் தமிழ்க் குருகரன்" என்றார். ஆதலின் அந்தாதிச் செய்யுள்தோறுந் தலப்பெயர் வரல்வேண்டும் என்ற நியமம் இதிற் றவறுதல் இல்லையென்றுணர்க. இந் நியமம் இல்லையென்போர் ஆன்றோர் கொள்கையும் அந்தாதியும் கலம்பகமுமாகிய பிரபந்தங்களுக்குத் தலப்பெயர் கூறுங் கருத்து முணராது, விருத்தத்திற்கு ஐந்து அடி என்பதற்கு ஔவை செய்யுளை உதாரணங் காட்டுதல்போல, நிரோட்டக யமகவந்தாதியில் ஒரு செய்யுளை உதாரணங் காட்டி யிடர்ப்படுவர். (உச)

ஒண்டேதை யுண்புற வீர்மறந் தாமரை தூரார்முன் னொண்
மண்டேதை யாக்கிய சோரீந் திடம்கிழ்ந் தார்வரம்பி

னண்டுறைதை யால்வயலில் காயுமறைக் காட்டுறை நாகமணி
வண்டோதை யையோதிக்குச் செம்பாதி யாதி மணிவரைக்கே.

(இ-ள்.) ஒண்டுறைதை உண் புறவீர்-ஒள்ளிய பருக்கைக் கற்களை யுண்ணும் புறாக்களே, மூன்றான் மண்டுறைதை ஆக்கிய சோறு ஈந்திடமகிழ்ந்தார் எமது ஐயர் மறந்தார்-மூன்றாளிற் (சிற்றிலின்கண்) சிறிய கலத்திற் சமைத்த மணற்சோற்றினையும் யான் இடமகிழ்ந்து கொண்டவராகிய எமது மருத நிலத்தலைவர் (இந்நாளில் என்னை) மறந்தனர், வரம்பில் நண்டு ஊதையால் வெயில்காய்-கரைகளிலே நண்டுகள் குளிர் காற்றால் வெய்யில் காயப்பெறும், மறைக்காட்டு உறை நாகம் அணிவண்டு ஓதை ஐயோதிக்குச் செம்பாதி ஆதி மணிவரைக்கு ஏ-திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய பாம்புகளையணிந்த வண்டுகளொலிக்கும் அழகிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாருக்குச் செம்பாதியாகிய திருமேனியை யுடைய முதல்வரது மலைக்கண்.

(த-ரை.) மலைக்கண் மறந்தாரெனக் கூட்டுக. நாகமணி என்பதற்குப் புன்னைமலரை யாதல் சடைநாகமென்னும் அணியையாதல் அணிந்தவெனப் பொருள்கொண்டு ஓதிக்கு அடையாக்கினுமாம். ஐயோதி ஐம்பாலாகிய கூந்தலெனினும் பொருந்தும். குழல், முடி, கொண்டை, பனிச்சை, சுருள் இவற்றை ஐம்பாலென்பர். ஐயோதி அன்மொழித்தொகை. இது புறவொடு புலம்பல். (உ௯)

மணிக்குட நாடகன் மாறன் பதாகை வரித்தநுதற்
கணிக்குட மேந்தக வாழுமன் னூலிப் பமை காயுடையயற்
பிணிக்குட நாடகப் பொற்கொன்றை வாங்கும் பெருமறைசை
யணிக்குட நாடக மால்பணி யாதி யரணிடத்தே.

(இ-ள்.) மணிக் குடநாடகன் மாறன் பதாகை வரித்தநுதற் கணிக்கு-அழகிய குடநாட்டகத்துவாழுஞ் சோழனுக்குப் பாண்டியனுக்கும் கொடிகளாகிய வில்லையுங் கயலையும் (முறையே) அமைத்தாற்போன்ற நெற்றியையுங் கண்ணையுமுடைய தலைவிக்கு. உடல் ஏன் தக

வாழும் என்றால் - சரீரம் நெடுநாள் உயிரோடு வாழவேண்டுமானால், இம்மெய் காயு மையற்பிணிக்கு - இவ்வாட்டினை யறுக்கப்புகும் மயக்க நோய் தீர்தற்கு, உடன் ஆடகப்பொற் கொன்றை வாங்கும் - நாமதி யாது பொன்போலு மழகிய கொன்றைப்பூ மாலையை வாங்கிவருவீராக (ஆட்டினை யறுத்தல் வேண்டாம்), பெருமறைசை அணிக்குட நாடக மால் பணிஆதி அரனிடத்தே - பெரிய திருமறைக் காட்டிலே அழகிய குடக்கூத்தினைச் செய்கின்ற திருமால்பணியு மாதியாகிய அரனிடத்தே.

(கு-ரை.) அரனிடத்தே வாங்கிவருவீராக வெனக்கூட்டுக. இது வெறிவிலக்கல். நுதலையுங் கண்ணையு முடையாளுக்குக் காயம் திணமேற வாழுமானால் இத் தகரை வெட்டுதிர், மயக்கநோய் போதலுக் கானால் கொன்றைமாலையை வாங்குமின் (மறியறுக்க வேண்டாம்) எனப் பொருளுரைத்து வெறிவிலக்கி மாலைவாங்குதல் எனக் கருத்துக் கூறுவாருமுளர். காயம் திணமேற வாழுதலே தாய் தந்தையர் முதலி யோர் கருத்தாமாதலின் அதன்பொருட்டுத் தகரை வெட்டா தொழிவ ரல்ல ராதலின் வெறிவிலக்காகாமையின் அவ்வுரை பொருந்தாமை யுணர்க. (௨௪)

இடங்க ரடக்கய மேனின்று கூப்பிட் டிரங்குமந்தத்
தடங்க ரடக்கயங் காத்தோன் சரமனைத் தையல்கன்மா
கடங்க ரடக்கய மேறுகு நான்மறைக் கான்புவனி
விடங்க ரடக்கய நீர்போ லெனைமுத்தி மேல்வைப்பரே

(இ-ள்.) இடங்கர் அடக் கயமேல் நின்று கூப்பிட்டு - முதலையானது பிடித்து வருத்தத் தடாகக் கரைமேல் நின்று அழைத்து, இரங்கும் அந்தக் கரடத் தடவு கயம்காத்தோன் - வருந்திய அந்த மதத்தினையுடைய பெரிய கஜேந்திர னென்னும் யானையைக் காத்த திருமால், சரம் - பாணமும், கன்மகள் மனைத்தையல் - மலைமகள் இல்லக் கிழத்தியும், ஏறு தங்கடக்கயம் - இடபம் தமது கையிற் பிடிக்குங் கொடியும், ஆகும் - ஆகப்பெற்ற, நான் மறைக்கான் புவனி விடங்கர் -

நான்கு வேதங்களாலும் பூசிக்கப்பெற்ற திருமறைக் காட்டி லெழுந்த ருளி யிருக்கின்ற புவனிவிடங்கர், அயம் அடக்கும் நீர்போல் எனை முத்திமேல்வைப்பர் ஏ - காய்ச்சிய இரும்பானது அடக்கும் நீர்த்துளி போல் என்னை முத்தியில் (இரண்டறக் கலக்குமாறு) வைத்தருளுவர்.

(கு-ரை.) புவனிவிடங்கர் - பூமியில் சத்தவிடங்கரா யுள்ளார்.

மேல்விண்டு நாயக வில்லார் மறைசை விமலரிடப்
பால்விண்டு வேதன் வலப்பாலு மாகப் படைத்தவர்வா
யால்விண்டு நூனிரை சுற்றுஞ் சிலம்பிக் கரசளித்த
போல்விண்டு முத்தருங் கொள்வரென் னூற்கவிப் புன்சொல்லுமே.

(இ-ள்.) மேல் நாயக விண்டு வில்லார் - மேலாகிய தலைமையை யுடைய மேருமலையை வில்லாகவுடையார், மறைசைவிமலர் - திரும றைக்காட்டி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற நிருமலர், இடப்பால்விண்டு வலப்பால் வேதனுமாகப் படைத்தவர் - இடப்புறத்தே திருமாலும் வலப்புறத்தே பிரமனுந் தோன்றும்படி சிருட்டித் தருளியவர், விண்டு முத்தரும் - மூங்கிலினிடத்துப் பிறந்த முத்தாயுள்ளார், இவரும், வாயால் நூல்விண்டு நிரைசுற்றும் சிலம்பிக்கு அரசு அளித்தபோல் - வாயால் நூலினை நூற்று (த்தமக்கு ஆலயமாமாறு) வரிசையாக அத னைச்சுற்றிப் பணிபுரிந்த சிலம்பிப் பூச்சிக்கு அப் பணியினை யேற்று அரசளித்ததுபோல, என் நூற்கவிப் புன்சொல்லுங் கொள்வர்-என்னூ ற்செய்யுட் புன் சொல்லினையும் ஏற்றவராய் என்னை அளித்தருளுவர்

(கு-ரை.) கொள் என்னும் பொருள்வினை உவமையினும், அளி யென்னும் உவமவினை பொருளினும் சென்றியையும். முத்தரும் என் பதில் உம்மை சிறப்பு, சாரியை யெனினுமாம். ௪-ம் அடியில் "முத் தருமெழுத்து மருள்வரிப் புன்சொற்கொண்டே" எனப்பாடங் கொள் வாருமுளர். (உ௮)

புன்னீர் மேவலி மறைக்காட ரன்பரைப் புண்டரிகன்
மின்னைக்காயவ னஞ்முகன் வாசவன் மேற்பகைகின்.

மன்னாக வைப்பவர் காடோடு மாடு மகிழ்ந்து புன்றோல்
பன்னாக நஞ்சுடை பூணூணதாகப் படைத்தவரே.

(இ-ள்.) புன்னாக வேலி மறைக்காடர் - புன்னாக விருட்சங்கள் சூழப்பெற்ற திருமறைக் காட்டினை யுடையார், அன்பரைப் புண்டரிக மின் ஆகம் மாயவன் நான்முகன் வாசவன் மேற்பதத்தின் மன் ஆக வைப்பவர்-தமது அடியாரைத் தாமரை மலரிலிருக்கும் இலக்குமியை மார்பிலணிந்த திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் ஆகிய இவர்களது மேலாகிய பதத்திற்கும் தலைவராக வைத்தருளுகின்றவர், காடு ஓடு மாடு மகிழ்ந்து - (ஆயினும் தாம்) சுடுகாட்டினையும் ஓட்டினையும் மாட்டினையும் (இடமாகவும், பாத்திரமாகவும், வாகனமாகவும்) மகிழ்ந்து கொண்டருளி, புன்றோல் உடை பல் நாகம் பூண் நஞ்சு ஊண் அது ஆகப்படைத்தவர் ஏ-புல்லியதோலினை உடையாகவும் விஷப்பல்லினை யுடைய நாகத்தைப் பூணாகவும் நஞ்சை உணவாகவும் பெற்றவர் ஆவர்

(கு-ரை.) ஊணது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

படைக்கந்த ரத்தர் திருமறைக் காடர் பனிவரைமேல்
அடைக்கந்த ரத்த நிறத்தா மரைமுகத் தன்னமன்னாள்
தொடைக்கந்த ரத்தமருஞ் சுருளோதிச் சுரும்பினங்கா
ளிடைக்கந்த ரம்வரி னுங்களுக் கேபழி யேற்றிடுமே.

(இ-ள்.) படைக்கந்தர் அத்தர் திருமறைக்காடர் பனிவரைமேல்-வேற்படையினையுடைய முருகக்கடவுளுக்குப் பிதாவாகிய திருமறைக் காட்டீசரது குளிர்ச்சிபொருந்திய மலையினிடத்தே, அடைக்கந்த ரத்த நிறத் தாமரை முகத்து அன்ன மன்னாள்-இலைகள்பொருந்திய வாசனை யும் சிவப்பாகிய நிறமும் உடைய தாமரைமலர்போலும் முகத்தினையும் அன்னம்போலு நடையினையுமுடைய தலைவியின், தொடைக் கந்தரத்து அமருஞ் சுருள் ஓதிச் சுரும்பு இனங்காள் - மாலைசூடிய மேகத் தையொத்த சுருண்ட கூந்தலினிடத்துப் பொருந்திய வண்டின் கூட் டங்களே, இடைக்கு அந்தரம் வரின் உங்களுக்கே பழி ஏற்றிடும் ஏ - இடைக்கு முடிவு வருமாயின் உங்களுக்கே பழி சுமத்தப்படும்.

(கு-ரை.) ஏற்றிடுமென்பதிற் படுவினை தொகை. தாமரை மலருக்காதலால் முதலாகுபெயர். அடை என்பதனை இயற்பெயர்ப்பொருளுக்கும், கந்தர்த்த நிறம் என்பதனை ஆகுபெயர்ப் பொருளுக்கும் விசேடண மாக்குக; தாமரையும் மலரும் முதலுஞ் சினையுமாய் ஒரு பொருளாமாதலின் அடைகளை எல்லாம் தாமரையாகிய முதலுக்கே ஆக்கினும் அமையும். "அடைக்கந்த" என்பதற்குக் கந்த மடைதலை யுடைய எனப் பொருள்கொள்ளிற் கந்தமென்னும் எழுவாயில் மகரங் கெடுதற்கு விதியின்மையின் அது பொருந்தாமையுணர்க. (௩௰)

ஏறறுக கொடியர் | திருமறைக் | கானத்த | ரேழுலகப் [டேன்
பேற்றுக் | கொடியத்தர் | திக்காடை நாதரைப் | பேணிக்கொண்
கூற்றுக் | கொடியற்கு | மஞ்சே னினியிக் குவலயத்தே
தோற்றுக் | கொடிவரை, கேதன மாதுந் தொலைந்தனளே.

(இ-ள்.) ஏறறுக் கொடியர் - இடபக்கொடியினையுடையார், திருமறைக்கானத்தர் - திருமறைக்காட்டீசர், ஏழ் உலகப் பேற்றுக்கொடி அத்தர் - ஏழுலகங்களையும் பெற்றருளிய உமாதேவியாரைப் பாதித் திருமேனியிலுடையார், திக்கு ஆடைநாதரை - திக்காகிய வஸ்திரத்தை யுடைய முதல்வராயுள்ளார், இவரை, பேணிக்கொண்டேன் - விரும்பி வழிபடப் பெற்றேனாதலால், கூற்றுக்கொடியற்கும் இனி இக்குவலயத்தே அஞ்சேன் - இயமனாகிய கொடியவனுக்கும் இனி இப் பூமியில் அஞ்சுகின்றிலேன், தோற்றுக் கொடி வரை கேதன மாதும் தொலைந்தனள் ஏ - தோல்வியுற்றுக் காகவடிவம் எழுதப்பெற்ற கொடியினையுடைய மூதேவியும் என்னைவிட்டு நீங்கினள். (௩௧)

பூதாகரமேவு தனையர் | கருக்குழி | வாய்ப்படுந் தொல்லைச்சென்ம
நிலைமேவு தனையென் னுழலூசல் | போல | நினையுநெஞ்சி
னுலைமேவு தனைய வொருகவலைஞ் சேரலன் னுரைக்கிலென்னுங்
கலைவேத | னையன் | பயில்மறைக் காடனென் னண்பனின்றே

(இ-ள்.) அனையர் கருக்குழிவாய்ப் படும் தொல்லைச் செனம நிலை வேதனை தொலைவு எது என்று - அன்னையாது கருப்பக்குழியிலே உண்டாகியுண்டாகி வருகிற பழைய பிறவியினது நிலைமையாகிய துன்பத்திற்கு முடிவில்லை என்று, உழல் ஊசல்போல நினையும் நெஞ்சின் - ஆடுகின்ற ஊசலைப்போலுஞ் சலனமுற்றெண்ணுகிற மனத்தினது, உலைவு எதம் மாய ஒருகால் அஞ்சேல் என்று உரைக்கின் என்னும் - சஞ்சலமும் துன்பமும் தீர ஒருமுறையேனும் நீ யஞ்சற்கவென்று சொல்லியருள்வீராயின் அதனாலுமக்குக் குறை எதுவோ, கலைவேதன் ஐயன் பணி மறைக்காட என் கண்முன் நின்று - வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமனும் அவன் பிதாவாகிய திருமாலும் வணங்கப்பெற்ற திருமறைக்காட்டீசரே என் கண்ணெதிரே நின்று.

(கு-ரை.) நின்று சொல்லியருள்வீராயின் எனக் கூட்டுக. எது என்பது இன்மை குறித்துநின்றது. (௩௨)

கள்ளச்சிராக வரிசூழுங் காமறைக் காடர்செந்தீ
வண்ணர் சிரமேரு வில்லாளி வரைவிடுதேர்
கண்ணச்சிராக விழிக்கால் வேலுறை விட்டுவிட்டுப்
பெண்ணச்சிராள்வல வாவிறங் காதுபிடியன்னமே.

(இ-ள்.) கள் நச்சு இராக வரி சூழுங் கா மறைக்காடர் - தேனை விரும்புகின்ற இசை பாடும் வண்டுகள் சூழப்பெற்ற சோலைகளையுடைய திருமறைக்காட்டீசர், செந்தீ வண்ண சிரமேரு அசலவில்லாளி - மேருமலையாகிய வில்லையுடையார், இவாது, வரை தேர் விடு மலையினிடத்தே (விரைந்து) தேரினை விடுவாராக, உண் நச்சு காலவேல் இராக விழி உறைவிட்டு விட்டு - மையுண்ட விடத்தினையும் இயமனது வேலினையுமொத்துச் சிவப்பாகிய கண்களினின்று நீர்த்துளிகளைச் சிந்திச் சிந்தி, பிடி அன்னம் இறங்காது பெண் அச்சு இராள் வலவா - ஒருபிடி அன்னமும் இறக்கமில்லாமல் தலைவி உடலொடு கூடிவாழாள், தேர்ப்பாகனே

(கு-ரை.) அன்னமும் என்பதில் எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (௩௩)

அன்னம் பலவ நறும்புன்னைச் சேக்கை யமர்மறைசை
முன்னம் புலவன் முடித்த சடாதர மூர்த்திதில்லைப்
பொன்னம் புலவன் பினாகி கங்காளன் புராந்தகன்சீர்
வன்னம் பலவன் பசுபதி நாதனென் வான்றுணையே.

(இ-ள்.) அன்னம் புன்னைநறும் பல்லவச் சேக்கை அமர் மறைசை முன் - அன்னப்புட்கள் புன்னைமரத்தினது நறுந்தளிராலாய சயனத்திற் றுயிலுந் திருமறைக்காட்டு முதல்வர், அம்பு அலவன் முடித்த சடாதரமூர்த்தி - கங்கையினையுஞ் சந்திரனையுந் தரித்த சடையினையுடைய மூர்த்தியாயுள்ளார், தில்லைப்பொன்னம்பலவன் - சிதம்பரத்திலே கனகசபையையுடையார், பினாகி - பினாகமென்னும் வில்லையுடையார், கங்காளன் - முழுவெலும்பையுடையார், புராந்தகன் - முப்புரங்களைத்தகித்தவர், சீர் வன்னம் பலவன்-சிறந்த பலநிறங்களையுடையார், பசுபதி - ஆன்மாக்களுக்குப் பதியாயுள்ளார், நாதன் - இறைவர், இவர், என் வான் துணையே - எனக்குப் பெரிய துணையாவர்.

(கு-ரை.) முதலடியிற் பல்லவ மெனற்பாலது பலவமெனவிடைக்குறைந்து நின்றது. (௩௪)

வானப் பிறையையும் வாடைப் புலியையு மையல்செய்யுந்
தேனப் பிறையையுந் தென்றலை யுங்கண்டு சில்லரிக்கண்
மீனப் பிறைக்கு மடமானை மேவிலர் வேடனிடு
மூனப் பிறைச்சிக் குகந்தார் மறைசை யுகந்தவரே.

(இ-ள்.) வானப்பிறையையும் - வானத்திற்றோன்றும் பிறைமதியையும், வாடைப்புலியையும்-வாடைக்காற்றாகிய புலியையும், மையல் செய்யுந் தேன் அப்பு இறையையும் - மயக்கத்தைச் செய்கின்ற தேன் பொருந்திய மலராகிய அம்பினையுடைய மன்மதனையும், தென்றலையும் - தென்றற்காற்றையும், கண்டு சில்லரி மீன்கண் அப்பு இறைக்கும் மட

மானை மேவிலர்-கண்டு செல்வரிகள் பொருந்திய மீன்போன்ற கண்களினின்றும் நீரைச் சொரிகின்ற இளமான்போன்ற எனது பெண்ணை அணைந்தனரில்லை, வேடன் இடும் ஊன் அப்பு இறைச்சிக்கு உகந்தார்-வேடராகிய கண்ணப்பநாயனாரிட்ட ஊன் அப்பிய இறைச்சிக்கு விருப்பங்கொண்டவராகிய, மறைசை உகந்தவரே - திருமறைக்காட்டில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் சிவபிரான்.

(து-ரை.) தேனப்பு வலித்தல் விகாரம். இது நற்றாயிரக்கல்.(கூ0)

உகந்தா வடிக்கு மிடையர்தம் பாலளை யுண்டுகடற்
சகந்தா வடியனுக் கெட்டாத ஞானத் தலத்துமுத்திச்
சுகந்தா வடிதமிழ் நான்மறைக் காடர் துணைவரியம்
பகந்தா வடிசெல் குழையாண் மருவிய பாகத்தனே.

(இ-ள்.) உகந்து ஆ அடிக்கும் இடையர் தம் பால் அளை உண்டு களிப்போடு பசுக்களை யடித்தோட்டு மிடையர்களிடத்துப் பாலினையுந் தயிரினையுமுண்டு, கடல் சகம் தாவு அடியனுக்கு எட்டாத - கடல்சூழ்ந்த உலக முழுவதுந் தாவி யளந்த பாதத்தினையுடைய திருமாலுக்கு மறிதற்கரிய, ஞானத்தலத்து முத்திச்சுகந்தா - ஞானபூமிக்கண்விளங்கும் முத்தியின்பத்தைத் தந்தருளும், வடிதமிழ் நான்மறைக்காடா-ஆராயப்பட்ட முத்தமிழ் வழங்கும் நான்கு வேதங்களும் பூசித்த திருமறைக்காட்டீசரே, துணைவரி அம்பகம் தாவடிசெல்குழையாள் மருவிய பாகத்தன் ஏ - இரண்டாகிய வரிபொருந்திய கண்கள் போர்க்குச் செல்லப்பெற்ற காதினையுடைய உமாதேவியார் பொருந்திய பாகத்தினை உடையவரே! (கூக)

பாக னகனி மொழியா யுனது பணிமுகமாங்
கோக னகநில வுந்துணைப் பானலிற் கோடல்கணே
ஞாக நகநிமி ரும்புலிப் பாதரு நாடவன்று
மாக னகநிலை மன்றாடி வேத வனமலைக்கே.

(இ-ள்.) பாகு அன கனி மொழியாய் - தேன் பாகை யொத்த கனிந்த சொல்லினையுடையாய், உனத் பணி முகமாம் கோகனகம்

நிலவுந் துணைப் பானலிற் கோடல் கண்டேன் - உனது குளிர்ந்த முக மாகிய தாமரைமலரில் விளங்காநின்ற இரண்டு நீலோற்பல மலரின்மீது காந்தண் மலரு மலர்க்கண்டேன், நாக(ப்பாதர்) நகநிமிரும் புலிப்பாதரும் நாட - பதஞ்சலி முனிவரும் நகம் நிமிரும் வியாக்கிர பாத முனிவரும் தரிசனம் பண்ணும்படி, அன்று மாதனக நிலைமன்றாடி வேதவன மலைக்கே - அந்நாளிலே பெரிய பொன்னாலாகிய நிலை பெற்ற அம்பலத்தினிடத்தே ஆடியருளிய சிவபிரானது திருமறைக் காட்டு மலையினிடத்தே.

(கு-ரை.) பானல் - கண்கள். கோடல் - கை. நகையொளியும் வெள்வளையொளியும் பரவிய கையைக் கோடல் (வெண்காந்தள்) என்னப்பட்டது. துணைப்பானலிற் கோடல் என்பது உருவக உயர்வு நவிற்சியணி. இது நாணிக்கண் புதைத்தல். (௩௭)

மலைக்கார் முகந்தா யாழைப் பழிமொழி மான்குறையா
நிலைக்கார் முகமதி யாள்பங்க னேநிறை காய்க்கந்திச்சூ
ழலைக்கார் முகந்திடும் வேதா ரணிய வருந்துயரந் [திலே.
தொலைக்கார் முகந்தமி யேன்சொல்லு வேனென்ன சொன்ன

(இ-ள்.) மலைக்கார்முகம் - மேருமலையாகிய வில்லையும், தாயாழைப் பழிமொழிமான் குறையாம் நிலைக் கார்முகமதியாள் - மேலாகிய யாழின் இசையைப்பழிக்கும் மொழிபொருந்திய களங்கம் குறையாகிய நிலைமையையுடைய பெருமை பொருந்திய முகமாகிய மதியினையுடைய உமாதேவியாரையும், பங்கனே - (இடப்) பாதித்திருமேனியிலுடையவரே, காய் நிறை கந்திச் சூழலைக் கார் முகந்திடும் வேதாரணிய - காய்கணிறைந்த கமுகஞ்சோலையை மேகம் முகக்கப் பெற்ற திருமறைக்காட்டீசரே, அருந்துயரத்தொலைக்க ஆர்முகம் தமியேன் சொல்லுவேன் சொன்னதில் என்ன ஏ - எந்த அரிய துக்கங்களைப் போக்கும் வண்ணம் யார்மாட்டுத்துணையற்ற யான்சொல்லுவேன்? அப்படிச் சொல்லினும் பிரயோசனம் யாது?

(கு-ரை.) சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை மான் என்றும் முயல் என்றும் உலகோர் கூறுவர். முகத்தல் மணத்தல், மோத்தல். தொலைக்கவென்பதில் அகரம் தொகுக்கப்பட்டது. முகம் எழுனுருபு. "மலைகிகார் முகதர" எனப் பாடமாயின் மலையினை வில்லாகக்கொண்டவரே எனப்பொருள் கொள்க. கார்முகந்தர என்பது வடமொழிச் சந்தியன்றாதலின் இப்பாடத்திற்கு அப்பொருள் பொருந்தாமை யுணர்க. (௬அ)

சொன்னச் சிலம்பு குழைத்தவில் லான்சுரு திப்பதியான்
வன்னச் சிலம்பிக் கரசளித் தான்வெற்பின் மாணிழைகண்
மின்னச் சிலம்பு கலைநனை யாமன்மெய் வேர்வரும்பச்
சின்னச் சிலம்படி யாய்குடைந் தாயொரு தேன்சுனையே.

(இ-ள்.) சொன்னச்சிலம்பு குழைத்தவில்லான் - பொன்மயமாகிய மேருமலையை வளைத்த வில்லாக உடையார், சுருதிப் பதியான் - திருமறைக்காட்டினை யுடையவர், வன்னச் சிலம்பிக்கு அரசளித்தான் - அழகிய சிலந்திப்பூச்சிக்கு அரசினைக் கொடுத்தருளியவர், இவரது, வெற்பின் - மலையினிடத்தே, மாண் இழைகள் மின்னச் சிலம்பு கலை நனையாமல் மெய்வேர்வு அரும்ப-சிறந்த ஆபரணங்கள் (நன்கு இட்டு) விளங்கவும் ஒலிக்கின்ற கலைகள் நனையாதிருக்கவும் உடலினிடத்தே வியர்வுதோன்றவும், சிலம்பு சின்ன அடியாய் - சிலம்பினைத் தரித்த சிற்றடியினை யுடையாய், ஒரு தேன் சுனை குடைந்தாய் - ஒருதேன் சுனையிலே நீ நீர்விளையாடலைச் செய்தாய்.

(கு-ரை.) இது மிகவும் வியக்கத்தக்கதென்பது எஞ்சி நின்றது. இது தோழி சுனையாடல் கூறி நகைத்தல். (௬௯)

தேன்றதும் பிக்குளிர் தாமரைப் பீடிகைச் செல்வனுஞ்சேய்
நான்றதும் பிக்கருண் மாயனும் வான்புவி நண்ணரியதுங்
கின்றதும் பித்தவ ராற்கிட்டு மோகிடை யாவுலக
மீன்றதும் பிக்குழல் சேர்மறைக் காட னிடைமுமே.

(இ-ள்.) தேன் ததும்பிக் குளிர் தாமரைப் பீடிகைச் செல்வனும் - தேன் வழிந்து குளிரப்பெற்ற தாமரைமலராகிய வாசனத்தையுடைய பிரமனும், வாய் நான்ற தும்பிக்கருள் மாயனும் - வாயானது தொங்குகின்ற யானைக்கு அருள் செய்து காத்தவனாகிய திருமாலும், வான் நண்ணியதும் புவி கீன்றதும் பித்து - முறையே (அன்ன வடிவமாய் முடியைக் காண) வானத்திற் பறந்ததும் (வராக வடிவமாய் அடியைக் காணப்) பூமியைப் பிளந்ததும் பைத்தியமேயாம், அவரால் கிட்டுமோ கிடையா - அவர்களாற் கிட்டப்படுமோ? (அவர்கட்குக்) கிடைக்க மாட்டா, உலகம் ஈன்ற தும்பிக் குழல்சேர் மறைக்காடன் இரண்டையும் ஏ - உலகத்தைப் பெற்றருளிய வண்டுகள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய திருமறைக்காட்டீசரது அடியு முடியுமாகிய அவ்விரண்டும்.

(கு-ரை.) கிட்டுமோவென்பதிற் படுசொற்றொகை. இரண்டையும் என்பதில் ஐ சாரியை. இரண்டும் கிட்டுமோ கிடையாவெனக் கூட்டுக. (௪௦)

இரண்டந் தகரங் கிருந்தன்ன பார்வை யிணைச்சுரும்பர்
புரண்டந் தகர மருவிய கோதையைப் பொன்னில்வைத்தார்
முரண்டந் தகரவை வேலா கடற்றிரை முத்தச்சங்
குரண்டந் தகர வெறிமறைக் காடன் குளிர்கிரிக்கே.

(இ-ள்.) இரண்டு அந்தகர் அங்கு இருந்தன்ன பார்வை - இரண்டு கூற்றுவர் அங்கிருந்தாற்போலும் விளங்கும் கண்களையும், இணைச் சுரும்பர் புரண்டு அம் தகரம் மருவிய கோதையை - இணைந்த வண்டுகள் புரளப்பெற்று அழகிய மயிர்ச்சாந்தும் பூசிய கூந்தலையும் உடைய தலைவியை, பொன் இல் வைத்தார் - அழகிய இல்லினிடத்தே (காவலிற்) செறித்தனர், முரண் தந்த கர வை வேலா - வலிபொருந்திய கையின்கண் கூரிய வேலையுடைய தலைவரே, கடல் திரை முத்தச் சங்கம் குரண்டம் தகர எறி மறைக்காடன் குளிர்கிரிக்கே - கடலினது அலையானது முத்துக்களையுடைய சங்குகளை (த்தன் கண்ணுள்ள மீனைக்

கவாவிருக்கும்) கொக்குகள் சிறையும்படி. வீசுக் திருமறைக் காட்டை யுடைய சிவபெருமானது குளிர்ச்சிபொருந்திய வரையினிடத்தே.

(கு-ரை.) வரையினிடத்தே இற்செறித்தாரென முடிக்க. கிரிக்கு உருபுமயக்கம். இஃது இற்செறி வறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (சகூ)

கிரிதா ரகையணிந் தாலென்ன முத்தங் கிடந்தகொங்கை
அரிதார மன்னவ ளம்பகங் காட்டு மருக்கன்மதி
யெரிதார வெற்பு விழியா சனத்த னெழின்மறைசை
விரிதார கப்பொரு ளானே றுகந்தவன் மெய்யொளியே.

(இ-ள்.) கிரி தாரகை அணிந்தால் என்ன - மலையானது நட்சத்திரமாலையைத் தரித்தாற்போல, முத்தங்கிடந்த கொங்கை அரி தாரம் அன்னவள் - முத்துவடங்க ளணியப்பெற்ற முலையினையுடைய இலக்குமியை யொத்த தலைவியினது, அம்பகம் காட்டும் - கண்ணானது (சிவப்புற்றுக்) காட்டுகின்றது, அருக்கண் மதி எரி விழி தாரவெற்பு ஆசனத்தன் - சூரியனையும் சந்திரனையும் அக்கினியையும் விழியாகவும் வெள்ளிமலையை எழுந்தருளியிருக்கும் தானமாகவும் உடையவரும், எழில்மறைசை விரிதாரகப்பொருள் - அழகிய திருமறைக்காட்டில் வியாபகமாகிய பிரணவப்பொருளாக வுள்ளவரும், ஆனேறு உகந்தவன் - இடபவாகனத்தை விரும்பிச்செலுத்தி யருள்பவருமாகிய சிவபிரானது, மெய் ஒளி ஏ - திருமேனியின் ஒளியை.

(கு-ரை.) மெய்யொளியைக் காட்டும் எனக்கூட்டுக. இது குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல். (சஉ)

மெய்த்துத்தி யான் பணியா பரணன் விரைமருவுங் [ப்
கொத்துத்தி யானஞ் செறிமறைக் காட்டுறை தோனையெண்ணி
பொய்த்துத்தி யானம் புறுசெருக் கற்றுப் புலனடங்க
வைத்துத்தி யான சமாதிசெய் வார்க்கில்லை வன்பிறப்பே.

(இ-ள்.) மெய்த்துத்தி ஆனபணி ஆபரணன் - தமது திருமேனியில் படப்பொறிகளை யுடையதான பாம்பினை ஆபரணமாக உடையவராகிய, விரை மருவும் கொத்து உத்தியானஞ் செறி மறைக்காட்டுறை கோனை எண்ணி - வாசனைபொருந்திய பூங்கொத்தினையுடைய சோலை நெருங்கிய திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவரைச் சிந்தித்து, பொய்த்து உத்தியால் நம்புறு செருக்கு அற்று - பொய்ம்மையுடைத்தாய உத்தியினாலே நம்புகின்ற மதத்தினை நீக்கப்பெற்று, புலன் அடங்க வைத்துத் தியானம் சமாதி செய்வார்க்கு வன்பிறப்பு எ இல்லை - இந்திரியங்களை அடங்கச்செய்து தியானமும் சமாதியும் செய்கின்றவர்களுக்கு வலிய பிறப்பு இல்லையாகும். (௪௩)

வன்போ தகவல் லியநெடுங் கான்சென்று மார்புடம்பி
னென்போ தகவல்லி யன்மா தவம்புரிந் தேனிளைப்பீர்
பொன்போ தகவல்லி யன்பார் சுருதி புரத்தபத்த
ரன்போ தகவல்லி யங்கொன்றை யாயென் றறைந்திடுமே.

(இ-ள்.) வன்போதக வல்லிய நெடுங்கான் சென்று - வலிய யானையும் புலியும் உள்ள கொடிய காட்டினிடத்தே போய், மார்பு உடம்பின் என்பு ஒதக வல் இயல் மாதவம்புரிந்து என் இளைப்பீர் - மார்பிலும் உடம்பிலுமுள்ள எலும்பு (தசை) ஒழியும் வண்ணம் கடிய வியல்பினையுடைய பெரியதவத்தினைச் செய்து என் இளைக்கின்றீர்கள், பொன்போதகவல்லி அன்பு ஆர் சுருதிபுரத்த - இலக்குமியும் ஞானத்தையுடைய சரசுவதியும் அன்போடு பொருந்திய திருமறைக்காடரே, பத்தர் அன்பு ஓது அகஅல்லி அம் கொன்றையாய் என்று அறைந்திடுமே - பத்தர்கள் அன்பாற்றுதிக்கப்பெற்ற அகவிதழ்களையுடைய கொன்றைப்பூமாலையைத் தரித்தவரே என்று சொல்லித் துதியுங்கள்.

(கு-ரை.) அங்ஙனம் துதித்தலே யெல்லாத் தவப்பயனையும் கொடுக்கும் என்பது எஞ்சிநின்றது. ஒதக என்பதில் ஒருவு என்னும் பகுதி ஒவு எனத் திரிந்து பின் வகர உகரமும் கெட்டுநின்ற ஒ பகுதி, தக துணைவினை; மேதக புகுதக என்றாற்போலும். (௪௪)

அறைக்கண் டவழரு விக்கிரி வேத வனத்தண்ணிரே
மறைக்கண் டரிய பிரானிறந் தாரைப்பொன் மானத்துய்த்துப்
பிறைக்கண்ட வேணியிற் பாணியும் பாணியிற் பேர்மழுவுங்
கறைக்கண்ட முந்தரச் செல்லுதல் பார்த்தி கருங்குழலே.

(இ-ள்.) அறைக்கண் அருவி தவழ்கிரி வேதவனத்து அண்ணிரேம்-கற்பாறையில் அருவியோடுகின்ற மலைகள் சூழும் திருமறைக் காட்டினை யாம் வந்து அடுத்தோம், மறைக்கு அண்டரிய பிரான் இறந்தாரை பொன் மானத்து உய்த்து - வேதத்திற்கு எட்டுதற்கரிய சிவபெருமான் இத்தலத்து இறந்தவரைச் சுவர்ணவிமானத்து ஏற்றி, வேணியிற் பிறைக்கண்டம் பாணியும் - சடையிலே பிறைத்துண்டத்தையும் கங்கையையும், பாணியிற் பேர்மழுவும் - கையிலே ஆடுகின்ற மழுவையும், கண்டம் கறையும் - கண்டத்திலே விடக்கறையையும், தர-தந்தருள (ச்சாரூபம்பெற்று), செல்லுதல் கருங்குழலே பார்த்தி - (அவ் விமானத்து) செல்லுதலைக் கறுத்த கூந்தலையுடைய பெண்ணே காண்பாயாக.

(கு-றை.) செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாகிய தர வென்பது இறந்தகாலம் குறித்து நின்றது. இது பதியணித்தென்றல்.

கருமந் திரிகா ணம்வேறு மாறுங் கயவர்ப்பற்றித்
தருமந் திரியு மெனையாள்வை யோவெற்றித் தானவர்தம்
பெருமந் திரியை யுதரத்தில் வைத்த பிரானளகை
யொருமந் திரிநண்ப னேமறைக் காட்டுறை யுத்தமனே.

(இ-ள்.) கருமம் திரிகாணம் வேறுமாறும் கயவர்ப்பற்றி-தொழில் வேறாகவும் மனவாக்குக் காயமாகிய திரிகாரணங்கள் வேறாகவும் மாறுபடுகின்ற கீழோரைத் துணையாகப் பிடித்து, தருமம்திரியும் எனை ஆள்வையோ - இயல்பு மாறுபடுகின்ற என்னையும் ஆண்டருளுவீரோ? வெற்றித் தானவர்தம் பெரு மந்திரியை உதரத்தில் வைத்தபிரான் -

வெற்றிபொருந்திய அசுரரது பெரிய மந்திரியாகிய சுக்கிரனை வயிற்றின்கண் வைத்தருளிய சிவபெருமானே, அளகை ஒரு மந்திரி நண்பனே - அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய ஒப்பற்ற குபேரனுக்கு நண்பினையுடையவரே, மறைக்காட்டுறை உத்தமனே-திரு மறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய உத்தமரே! (சசு)

உத்தம ரத்தி யுரியார் மறைசை யொருத்தர்வெள்ளோ
லத்த மரத்தி னிறைகங்கை வேணிய ராலெரித்த
நத்த மரத்தி முரசான் செழுங்கணை நல்கமுன்னாள்
வைத்த மரத்தின்மெய்த் தூரில்வெந் நீர்விடு மங்கையரே.

(இ-ள்.) உத்தமர் - மேலாயவர், அத்தி உரியார் - யானையினது தோலினையுடையார், மறைசை ஒருத்தர் - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய ஏகர், வெள் ஓலம் தமரத்தின் நிறைகங்கை வேணியரால் எரித்த - வெண்மையாகிய அலையின தொலி நிறைந்த கங்கையைச் சடாபாரத்திலே தரித்த இச் சிவபெருமானால் எரிக்கப்பட்ட, நத்து அமர் அத்தி முரசான் செழுங் கணை நல்க - சங்குகள் பொருந்திய கடலாகிய முரசினையுடைய மன்மதனுக்குச் செழித்த மலராகிய பாணத்தைக் கொடுக்க, முன்னாள் வைத்த மரத்தின் தூரில் மெய் வெம் நீர் விடும் மங்கையரே - முற்காலத்தில் வைத்துப் பயிர்செய்த மரத்தினது வேரில் மெய்யாகவே வெந்நீரை விடுவீர்களாக, தோழிகளே.

(து-ரை.) இது தலைவி வருந்தல். (சஎ)

மங்கல மந்தர முன்றாத நின்கண்ட வண்ணங்கண்டு
சங்கல மந்தர வங்கொண்டு கூனிச் சுரிமுகஞ்சார்ந்
திங்கல மந்தர மத்தான்கை யிற்புக் கிருந்ததுநா
கங்கல் மந்தர தம்புவி யான்மறைக் கானமின்னே.

(இ-ள்.) மங்கலம் அந்தரம் உன்றாத - மங்கலத்திற்கு முடிவு கருதப்படாத, நின்கண்ட வண்ணங்கண்டு - உன்னுடைய கழுத்தினதழகைக்கண்டு, சங்கு அமைந்து அரவங்கொண்டு கூனிச் சுரிமுகஞ்சார்

ந்து - பாஞ்சசன்னிய மென்னும் சங்கமும் சழன்றாவந்தலையுற்று வளைந்து சுரித்த முகத்தினை யுடையதாய், இக்கு அல மந்தா மத்தான் கையிற் புக்கு இருந்தது - இவ்விடத்தும் அன்று (வைகுண்டத்திலே) மந்தரகிரியை மத்தாகக்கொண்ட திருமாலினது கையினிடத்தேபோ யிருக்கப்பெற்றது, நாகம் கலம் அந்தப் புவி ரதத்தான் மறைக்கானமின்னே - சர்ப்பத்தை யாபரணமாகவும் அழகிய பூமியை இரதமாகவு முடைய சிவபிரானது திருமறைக் காட்டிலிருக்கும் மாதே!

(கு-ரை.) இக்கலமந்தாம் என்பதற்கு இவ்வுலகத்தில் அமைதி பெற்ற மந்தரகிரியெனினும் பொருந்தும். அந்த என்பதைப் பண்டறி சுட்டாக்கினுமாம். இது நலம்புனைந்துரைத்தல். (சஅ)

கானவண் டானக் களிற்றைவர்க் காகக் கழுவிற்றங்கு
மானவண் டானது காணுத தாமரை யானுஞ்செவ்வி
ஞானவண் டானத் துறைவோனும் வாவியி னாடிக்கொத்து
மீனவண் டானந் திரிமறைக் காட்டுறை வித்தகனே.

(இ-ள்.) கான வண் தானக் களிற்று ஐவர்க்காக - காட்டிலே திரிகின்ற மிக்க மதத்தினைச் சொரியும் யானைகளையுடைய பஞ்ச பாண்டவர்களின் நிமித்தமாக, கழுவில் தங்கும் மானவண்டு ஆனது காணாத தாமரையானும் - நீரில் நாட்டிய கழுமுனையிற் றங்கிய பெருமை பொருந்திய வண்டுவடிவமான திருமாலாற் காணுதற்கரிய பாத தாமரையையுடையாரும், செவ்வி அண் ஞானதானத்து உறைவோனும் - அழகு பொருந்திய ஞானபூமியி லிருப்பவரும், வாவியில் நாடிக் கொத்தும் மீன வண்டானம் திரி - தடாகங்களிலே ஆராய்ந்து கொத்திக்கொள்ளு மீன்களையுடைய நாரைகள் திரியப்பெற்ற, மறைக் காட்டுறை வித்தகன் ஏ - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய பெரியோர்.

(கு-ரை.) "மீன" என்பது மீன் என்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம், மகர வீறு கெட்ட மீனம் எனினுமாம். ()

வித்தந் தியாக முதவா வுலோபர்க்கு வீணிற்சொற்பாட்
டைத்தந் தியாக பதியென்ப ரான்முத லாம்பிள்ளையை
மைத்தந்தி யாகப் பெறுமறைக் காடர் வயங்குமுண்மைச்
சித்தந்தி யாகத் தியாகரைப் பாடிலர் தீங்கறவே.

(இ-ள்.) வித்தம் தியாகம் உதவா உலோபர்க்கு - திரவியத்தைப் (புகழும் புண்ணியமும் அடையுமாறு) கொடாத உலோபிகள் பொருட்டு, வீணிற் சொற்பாட்டைத் தந்து யாகபதி என்பர் ஆல் - யாதொரு பயனுமின்றிப் புகழ்ச்சிக் கவிபாடி அவர்களை நூறு யாகங்களைச்செய்த தேவேந்திரனே யென்று கொண்டாடுவோர், முதலாம் பிள்ளையை மைத் தந்தியாகப் பெறுமறைக்காடர் - முதற்பிள்ளையாகிய விநாயகரைக் கரிய யானைமுகம் உடையவராகப் பெற்ற திருமறைக்காடரும், வயங்கும் உண்மைச்சித்து - விளங்குகின்ற மெய்ம்மையான சித்துவடிவமாயுள்ளாரும், அந்தி ஆகத் தியாகரைத் தீங்கு அறப்பாடிலர் ஏ - செக்கர் வானத்தையொத்த சிவந்த திருமேனியையுடைய தியாகராஜருமாகிய சிவபெருமானைத் தமது பாவங்கள்கெடப் பாடுதலைச் செய்யார்.

(கு-ரை.) இவர் ஊழிருந்தபடி என்னே? என்பது எஞ்சி நின்றது. ஆல் ஏ அசைகள். (௫௦)

தீங்கரும் பாரஞ் சொரிவயல் வேதத் திருவனத்துக்
கோங்கரும் பார மணிமுலைச் சாமளக் கோமளப்பெண்
பாங்கரும் பாரண குலாயு தாவிப் படிவச்சுமை
தாங்கரும் பார மினிப்பிற வாமுத்தி தந்தருளே.

(இ-ள்.) தீங்கரும்பு ஆரம்சொரிவயல் திருவேதவனத்து-இனிய கரும்புகள் முத்தினைச்சொரியும் கழனிகள்சூழ்ந்த அழகிய திருமறைக் காட்டினிடத்தே; கோங்கு அரும்பு ஆரமணி முலைச் சாமளக்கோமளப் பெண்பாங்கர் உம்பா - கோங்கரும்புபோன்ற சந்தனமணிந்த முலையினையும் பசிய நிறத்தினையுமுடைய அழகிய உமாதேவியாரைப் பாகத்

திருவுடைய மஹாதேவரே, ரண சூல ஆயுதா - யுத்தத்தில் வெற்றிபெறும் சூலாயுதத்தை யுடையவரே, இப் படிவச்சுமை தாங்கரும் பாரம் - இவ்வுடலமாகிய சுமை பொறுத்தற்கரிய பாரமா யிருக்கின்றது, ஆதலால், பிறவாமுத்தி இனித்தந்தருள் எ - பிறவாத வீடுபேற்றை இனி நீர் தந்தருளுவீராக.

(கு-ரை.) தீங்கரும்பாரஞ் செறியெனப் பாடமாயின் இனிய கரும்பிற் பொருந்திய சாறு நிறைந்த எனப் பொருள்கொள்க. (௯௧)

தந்தம் படைத்த களிறொன்று தாக்கத் தனிபுரந்து
நுந்தம் படைத்தலை வேல்விழிக் கன்னியை நோக்கியதா
னந்தம் படைத்தலைச் சால்வழி யூர்ந்திடு நான்மறைசை
யிந்தம் படைத்த சடையான்வெற் பாடவ ரெண்சிங்கமே.

(இ-ள்.) தந்தம் படைத்த களிறு ஒன்று தாக்கத் தனிபுரந்து - கொம்பினையுடைய யானை ஒன்று எதிர்க்க (அதனைக்கொன்று) காத்து, நும்தம் தலை வேற் படைவிழிக் கன்னியை நோக்கியது ஆல் - உங்கள் தலைமையாகிய வேற்படைபோலுங் கண்ணினையுடைய பெண்ணை நோக்குற்றது, நந்து அம் படைச்சால் வழித்தலை ஊர்ந்திடும் நான்மறைசை - சங்குகள் அழகிய படைச்சாலின் வழியிலே ஊரப்பெற்ற திருமறைக் காட்டிலே வீற்றிருக்கின்ற, இந்து அம்பு அடைத்த சடையான் வெற்பு ஆடவர் என் சிங்கமே - சந்திரனையும் கங்கையையும் தரித்துள்ள சடையினையுடைய சிவபிரானது மலைக்கண் ஆண்மையையுடையோர் மதிக்குந் தலைவராகிய சிங்கம்.

(கு-ரை.) சிங்கம் நோக்குற்றது எனக் கூட்டுக. இது பாங்கியறத்தொடு நிற்றல். (௯௨)

சிங்க முருக்குவன் றென்கால ஞளியைச் செப்பிலிப்பேர்
கங்க முருக்குரா ஞய்விருந் துண்ணக் கனத்திடுமென்
னங்க முருக்கும் பிணியங்கு மிங்கு மலையவைத்தாய்
பங்க முருக்கிதழ் சேர்மறைக் காட்டுறை பண்ணவனே.

(இ-ள்.) தென்காலன் செப்பில் இப்பேர் சிங்க ஆவியைப் முருக்குவன் - தென்றிசைக்குரிய இயமன் சொல்லுமிடத்து இந்த (எனது) பெயருங்கெடும்வண்ணம் (முடிவில்) உயிரினைக் கொண்டுபோய் வருத்துவன், சங்கம் உருக்குரால் நாய் விருந்துண்ணக் கனத்திடும் என் அங்கம் பிணி உருக்கும் - பருந்துகளும் கோபத்தோடு குரைக்கும் நாய்களும் விருந்தாகத் தின்னும்படி பருத்திருக்கும் எனது சரீரத்தை (இப்போது) வியாதிகளுருக்கி வருத்தும், அங்கும் இங்கும் அலைய வைத்தாய் - இவ்வகையாக இம்மையினும் மறுமையினும் என்னை வருத்தமுற்றலையும் வண்ணம் செய்தீர், பங்கு அம் முருக்கிதழ் சேர் மறைக்காட்டு உறை பண்ணவன் ஏ-பாதித்திருமேனியில் அழகிய முருக்கமலரினையொத்த அதரத்தையுடைய உமாதேவியார் பொருந்தப்பெற்ற திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கும் மஹாதேவரே!

(கு-ரை.) இனி யித்துயரினை யொழித்தருள்வீராக என்பது எஞ்சிநின்றது. முருக்கிதழ் அன்மொழித்தொகை. செப்பிலின்னே யென்பதூஉம் பாடம்.

பண்ண முதலையின் சொல்லிபங் காளன் பகைவிடம்வன்
கண்ண முதலையி னேமியை யேவிய கண்ணனுயி
ருண்ண முதலையின் றோன்மறைக் காடனை யுண்டென்பதே
யெண்ண முதலையின் கானிடைப் பூவி லினிநெஞ்சமே.

(இ-ள்.) பண் அமுது அலை இன் சொல்லி பங்காளன் - இராகத்தினையும் அமிர்தத்தினையும் வென்ற இனிய மொழியினையுடைய உமாதேவியாரைப் பாதித் திருமேனியி லுடையாரும், பகை விடம் வன்கண்ண முதலையின் நேமியை ஏவிய கண்ணனுயிர் உண்ண முதலையின்றோன் - பகையாகிய விடமானது கொடிய முதலையின்பேரில் சக்கரத்தை விடுத்த திருமாலுயிரை யுண்ணுதற்கு முன்னே அதனை யுண்டருளியவருமாகிய, மறைக்காடனை - திருமறைக்காட்டிறைவரை, நெஞ்சமே இனி ஐயின்கானிடைப் பூவில் உண்டு என்பதே முதல்

எண்ணம் - மனமே இனி கோழைக்காட்டி னிடையேயுள்ள நமது இதயகமலத்தில் துணையாயுள்ளார் எனத் துணிதலே மேலாகிய எண்ணமாம்.

(கு-ரை.) முதலையின் கானிடைப்பூவில் என்பதற்கு செங்கிடைக் காட்டினிடத்துள்ள மலர்போலும் பயனற்றவென மனத்திற் குவமை யாக்குவாரு முளர். "கோழைக் காட்டிலுள்ள பூப்போன்ற மனமே" எனப் பொருள் கூறுவோர் உரை உவமை இல்பொருளாய் யாதோ ரிசையுங் குறித்து நிற்றலின்மையாற் போலியுரையாமென்க. ஐயின் றோன் மொழிமுதற்போலி. (கச)

நெஞ்சத் திருக்கு மதிநீயைம் பூத நிலயமுநீ
கஞ்சத் திருக்கு மரிசேருங் கண்ணனெண் கண்ணனுநீ
வஞ்சத் திருக்கு மலமாயை நீங்கிய மாதவத்தோர்
தஞ்சத் திருக்கு வனத்துறை காரண தற்பரனே.

(இ-ள்.) நெஞ்சத்து இருக்கும் மதி நீ - மனத்தின்கண் உள்ள அறிவும் நீரே, ஐம்பூத நிலயமும் நீ - பஞ்சபூதங்களுக்கு இருப்பிடமும் நீரே, கஞ்சத் திருக் குமரி சேரும் கண்ணன் (நீ)-தாமரைமலரிலிருக்கும் இலக்குமியாகிய மாது சேரப்பெற்ற திருமாலும் நீரே, எண் கண்ணனும் நீ - எட்டுக் கண்ணினையுடைய பிரமனும் நீரே, வஞ்சத் திருக்கு மலம் மாயை நீங்கிய மாதவத்தோர் - வஞ்சகமாகிய குடிலத் தினையுடைய ஆணவமும் மாயையும் (கன்மமும்) ஆகிய மலங்கள் நீங் கப்பெற்ற பெரிய தவத்தினை யுடையார்க்கு, தஞ்சத்து இருக்கு வனத் துறை காரண தற்பரனே-புகலிடமாயுள்ள திருமறைக்காட்டி லெழுந் தருளியிருக்கின்ற நிமித்தகாரணராகிய பசுபதியே! (கரு)

தற்கோல மென்ற கனிவாயை வேட்டுத் தயங்குமணப்
பொற்கோல மென்றடி யேன்காண்கு வன்புவி புக்கிடந்த
முற்கோல மென்றவி சம்புயன் போகி முதலமார்
நிற்கோல மென்ற பொழுதால முண்ட நிருமலனே.

(இ-ள்.) தற்கோலம் மென்ற கனிவாயை வேட்டு - தக்கோலி முதலிய வாசனைப் பொருளை (பாகடையோடு) உண்ணுங் கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயினையுடைய உமாதேவியாரைத் திருக்கல்யாணஞ்செய்து, தயங்கும் பொன் மணக்கோலம் அடியேன் காண்குவன் என்று - விளங்குகின்ற உமது அழகிய திருமணக்கோலத்தை அடியேன் தரிசிப்பது எப்போது?, முன் புவி புக்கு இடந்த கோலம் மென் தவிசு அம்புயன் போகி முதல் அமரர் - முன்னே பூமியிற புகுந்து அதனைப் பிளந்த வராக வடிவமாகிய திருமாலும் மெல்லிய தவிசாகிய தாமரைமலரி லிருக்கும் பிரமனும் இந்திரனு முதலிய தேவர்கள், நிற்கு ஓலம் என்றபொழுது ஆலம் உண்ட நிருமலனே - உமக்கு நாங்களடைக்கலம் என்று முறையிட்ட காலத்து (அவர்களுயிரைக் காக்கும் பொருட்டு) நஞ்சினை யுண்டருளிய நிருமலரே! (௩௬)

நிருமல ரஞ்சனை சேய்பணி மாலத்தர் நீள்விசயற்
பொருமல ரஞ்ச நயந்திடும் வேத புரிவரைக்கோன்
மருமல ரஞ்சனை யன்னார் மறார்சொல் வருவர்வன்க
ணருமல ரஞ்சனை யாதொழி யாய்மதி யாய்மனமே.

(இ-ள்.) நிருமலர் - மலங்களை ஒழித்துள்ளார், அஞ்சனைசேய் பணி மால் அத்தர்-அஞ்சனாதேவியின் புத்திரனாகிய அனுமான் பணியப்பெற்ற திருமாலுக்குப் பிதாவானவர், நீள்விசயன் பொரும் மலர் - நெடிய அருச்சுனனோடு மல் யுத்தஞ்செய்தவர்,அஞ்சம் நயந்திடும் வேத புரிவரை மருமலர்க்கோல் அஞ்சனை அன்னார் - இவரது அன்னங்கள் விரும்பும் திருமறைக்காட்டு மலையில் வாசனை பொருந்திய மலர்க்கணை யூர்தியினையுடைய மன்மதனை யொத்த தலைவர், சொல்மறார் வருவர் வன்கண்ணரும் அலர் - தமதுசொல் வேறுபடார் விரைவில் வருவர் அருளில்லாதாருமல்லர், அஞ்சல் மனம் நையாதொழியாய் மதியாய் ஏ - பயப்படாதே மனம் வருந்தாதொழிவையாக மதியினையுடையவளே.

(து-றை.) இது வாய்மை கூறி வருத்தந் தணித்தல். (௩௭)

மனக்காக்கை மூவர் தமிழ்க்குயில் வாணியை வைத்தகுழை
யுனக்காக்கை வஞ்ச வினையேன்புன் னாவி னுரைத்ததமிழ் [சந்
சினக்காக்கை வாயி னுறுங்குரற் சொல்லொக்குஞ் சேண்முகிற்
தனக்காக்கை நீட்டு மறைக்காட்டில் வாழ்சிவ சம்பரனே.

(இ-ள்.) மனக்காக்கை மூவர் தமிழ்க் குயில் வாணியை வைத்த குழை உனக்கு - மனக்காவலுடைய மூவரது தேவாரத் தமிழாகிய குயிலினது மொழியை யேற்றருளிய உமது திருச்செவிக்கு, வஞ்ச ஆக்கைவினையேன் புல்நாவில் உரைத்த தமிழ் - பொய்ம்மையாகிய உடலெடுத்தற்குரிய தீவினையையுடைய யான் புல்லிய நாவினாற் சொல்லிய பாடல், சினக் காக்கை வாயின் உறுங்குரற்சொல் ஒக்கும்-கோபமுள்ள காக்கை வாயிற் பிறக்கும் (விரசமாகிய) பேரொலியினையுடைய சொல்லை யொக்கும், சேண்முகில் சந்தனக்கா கை நீட்டும் மறைக்காட்டில் வாழ் சிவசம்பு அரனே - ஆகாயத்தினுள்ள மேகங்களினிடத்துச் சந்தனச்சோலைகள் கிளைகளாகிய கைகளை நீட்டுகின்ற திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, சம்புவே, சங்காரகருத்தரே!

சம்பாதி யந்தச் சடாயுவும் போற்றுந் தலைவன்புரம்
வெம்பாதி யந்த மிலாமறைக் காடன் விரைக்குழல்சேர்
செம்பாதி யந்தண் சமயமல் லாது திரிநெஞ்சமே
நம்பாதி யந்தகர் பொல்லாச் சமயங்க ணன்றெனவே.

(இ-ள்.) சம்பாதி அந்தச் சடாயுவும் போற்றுந் தலைவன்-சம்பாதியும் அழகிய சடாயுவுமாகிய புள்ளரசர்களால் வழிபடப்பெற்ற தலைவர், புரம்வெம்பு ஆதி அந்தம் இலாமறைக்காடன் - திரிபுரத்தை எரித்த முதலும் ஈறும் இல்லாத திருமறைக்காட்டையுடையார், விரைக்குழல் சேர்செம்பாதி - வாசனை பொருந்திய கூந்தலையுடைய உமாதேவியார் பொருந்திய செவ்விய பாதித் திருமேனியையுடையார், அம்தண் சமயம் அல்லாது - இவரது அழகிய தண்ணிய சைவசமயத்தை யன்றி, திரிநெஞ்சமே அந்தகர் பொல்லாச் சமயங்கள் நன்றென வ நம்பாதி -

மாறுபட்டுழலும் மனமே அறிவிலாக் குருடர்கள் கைக்கொள்ளும்(மற்றத்) தீயசமயங்களை நன்றென நம்பாதொழி.

(கு-ரை.) விரைக்குழல் அன்மொழித்தொகை. அந்த என்பதைப் பண்டறி சுட்டாக்கினுமாம். (௯க)

நன்றென் புலமைந்தில் வாயொன்று மேநவை யாயினுஞ்சீர்
நின்றென் புலவு கறையாக்கை துஞ்சுமுன் னீள்பொதியக்
குன்றென் புலவர்முன் னோர்கவி யாயினுங் கூறியதால்
வன்றென் புலவனைத் தாக்கிய வேத வனத்தனையே.

(இ-ள்.) என் புலம் ஐந்தில் வாய் ஒன்றுமே நவையாயினும் நன்று - எனது ஐந்து இந்திரியங்களுள் வாக்கு ஒன்றுமே குற்றமுள்ளதாயினும் நல்லதாம், (எனெனில்), சீர் நின்று என்பு உலவு கறை யாக்கை துஞ்சும்முன் - சிறப்பொழிந்து எலும்பினையும் ஒடும் உதிரத்தினையுமுடைய எனது சரீரம் கெடுவதற்கு முன்னே, நீள்பொதியக்குன்று என் புலவர்முன் - நீண்ட பொதியமலையோடொத்தவரென்னும் புலவர்களுக்கு முன்னே, ஓர் கவியாயினுங் கூறியது ஆல் - ஓர் செய்யுளாயினும் பாடுந்திறத்தினைப்பெற்றது, வல் தென்புலவனைத் தாக்கிய வேதவனத்தனையே - வலிய தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமனையுதைத்த திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு.

(கு-ரை.) சிவபெருமானுக்கு ஓர் கவியாயினும் எனக் கூட்டுக. நவையாயினும் என்பதற்குச் சான்றோர் கவிபோலன்றிக் குற்றமுள்ளதாயிருப்பினுமெனப் பொருள்கொண்டு கவியொடு முடிப்பினுமாம். ஆல் அசை. வேதவனத்தனை வேற்றுமை மயக்கம். (௯௦)

வனக்கோதை யேயு மறுகால் துவைத்துவண் டேன்பிழிந்த
கனக்கோதை யேனளித் தீர்கரும் பாட்டிய கட்டிநல்கா
தெனக்கோதை வாரித் திருவே மதிமலி யின்றமிழ்விற்
பனக்கோதை பால்விடுத் தான்மறைக் காடன் பனிவரைக்கே.

(இ-ள்) வனக்கோதை எயும் அறுகால் துவைத்து வண்தேன் பிழிந்த - அழகிய பூமாலையிற் பொருந்தும் வண்டுகள் காலாற்றுவைத்து வளவிய தேனைப் பிழிந்துகொள்ளப்பெற்ற, கனக்கோதை - மேகம்போல விளங்கும் கூந்தலை, கரும்பாட்டிய கட்டிநல்காது எனக்கு என் அளித்தீர் - கரும்பை ஆலையில் ஆட்டிய இரசத்தினுலாய வெல்லக்கட்டியை யொத்த மூலைகளை எனக்குக்கொடாது என் கொடுக்கின்றீர், ஓதை வாரித் திருவே - ஒலியினையுடைய சமுத்திரத்திற் பிறந்த இலக்குமியை யொப்பீர், மதிமலி இன்தமிழ் விற்பனக் கோதைபால் விடுத்தான் மறைக்காடன் பனிவரைக்கு ஏ - "மதிமலிபுரிசை" என்னும் இனிய தமிழ்ப்பாசுரத்தைக் கல்வியிற் சிறந்த சேரமான் பெருமானிடத்தே விடுத்தருளியவராகிய திருமறைக்காட்டீசரது குளிர்ந்த மலையின்கண்ணே.

(கு-ரை.) திருவே, மலையின் கண்ணே என் கொடுக்கின்றீர் எனக்கூட்டுக. கருப்புக்கட்டியைத்தராது கோதைநீர் தந்தது அருளின்மை யென்பது குறிப்பு. இது புறங்காட்டல். "இப்பாட்டை அகத்தமிழ் புறத்தமிழ்த் திறனறியார் தோன்றியவாறே புறங்காட்டலெனப் புதிதொன்று படைத்துக் கூறுவர்" என்னும் புலவர் இப்புறங்காட்டற்றுறை பிள்ளைப்பிடத் தூடலின்பாற் படுதலும், முல்லைபந்தாதி முதலிய பலவந்தாதியிலும் விக்கிரம சோழக்கோவை முதலிய பல கோவைகளிலும் பெரும்பாலும் வழங்கி வருதலும் ஆன்றோர் கொள்கையும் ஆகிய இன்னோரன்னவற்றைச் சிறிது முணர்ந்திலர்போலும்.

பனிச்சந் திரனணி வேணியுந் தாங்குஞ்செம் பஞ்சினுட
னனிச்சந் திரளன்னத் தூவியிற் சேக்குமஞ் சீறடிபாற்
றனிச்சந் திரவி னடந்தான் சிகா தளம்பொலிமே
தினிச்சந் திரவரை வில்லான் மறைசையிற் செந்திருவே.

(இ-ள்.) பனிச்சந்திரன் அணிவேணியுந் தாங்கும் - (வான்மழு சதுர்ப்புய முதலியனவுமன்றிக்) குளிர்ந்த சந்திரனைத் தரித்த சடையுந் தாங்கப்பெற்றுச் சாரூபம்பெறும், செம்பஞ்சினுடன் அனிச்சம்

திரள் அன்னத்தூவியில் சேக்கும் அம் சிறடிபால்-செம்பஞ்சினுடனே அனிச்சமலரும் திரளாகிய அன்னத்தின் றூவியும் ஆகிய இவைகளை (மிதிப்பினும்) சிவக்கும் அழகிய சிறிய பாதத்தையுடைய பரவையாரிடத்திலே, தனிச் சந்து இரவில் நடந்தான் - தனியே தூதாக இரவில் நடந்தோராகிய, மேதினி சிகரதளம் பொலி சந்திர வரை வில்லான்-பூமியிலுள்ள சிகரக்கூட்டங்கள் விளங்குகின்ற பொன்மலையை வில்லாகக்கொண்டருளிய சிவபிரானது, மறைசையில் செந்து உருவ - திருமறைக்காட்டில் செந்துக்களாய உருவுடையனவும்.

(கு-ரை.) செந்துருவும் தாங்கும் எனக்கூட்டுக. வேணியும் என்பதிலுள்ள எச்சவும்மையால், மான்மழு சதுர்ப்புய முதலியனவும் அன்றி என்பது பெறப்படுமொதுணர்க. செந்துருவும் என்பதில் உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (சுஉ)

உருப்பவ ஞசன வாய்த்தேரை யிற்பிணிக் குள்ளுடைந்தேன்
கருப்பவ நாச நதிமணி கன்னிகைக் கான்மறைசை
நெருப்பவ ஞசன காதியர் தேசிக நீள்பதுமத்
திருப்பவ ஞசனப் பாற்கட லான்பணிந் தேத்திறையே.

(இ-ள்.) உருப் பவஞசன வாய்த் தேரையிற் பிணிக்கு உள் உடைந்தேன் - கோபத்தையுடைய காற்றை யுண்ணும் பாம்பின் வாய்ப்பட்ட தேரைபோல வியாதியிற் சிக்குண்டு மனம் வருந்தினேன், கருப்பவம் நாச மணிகன்னிகை நதி மறைசைக்கான் - கருவினையடையும் பிறவியைப்போக்கும் மணிகர்ணிகைத் தீர்த்தம் பொருந்திய திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய, நெருப்ப வஞ - நெருப்பினையுடைய சுடலைக்கண் நடிக்கின்றவரே, சனகாதியர் தேசிக - சனகர் முதலிய முனிவருக்கருளிய குருமூர்த்தியே, நீள் ஆசனப்பதுமத்து இருப்பவன் பாற்கடலான் பணிந்து எத்து இறையே-நீண்டதாளினையுடைய ஆசனமாகிய பத்மமலரில் இருக்கின்ற பிரமனும் பாற்கடலையுடைய் வனுகிய திருமாலும் வணங்கித் துதிக்கப்பெற்ற சிவபெருமானே!

(கு-ரை.) நெருப்ப குறிப்புப்பெயரெச்சம். (சுக)